



# ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,  
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!



"Από τη στάχτη του θα  
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ"  
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2014 ΑΡ. ΦΥΛ. 502, € 1,50

**Οι Σαμαράς - Βενιζέλος παραδίνουν την εξουσία στο ΣΥΡΙΖΑ για  
λογαριασμό του ρώσικου αφεντικού**

## ΟΧΙ ΣΤΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ. ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ

**Σε κάθε περίπτωση καμία ψήφο στη ναζιστική "Χρ. Αυγή" και  
στο ΣΥΡΙΖΑ**

**Οι προβokatόρικες ηγεσίες κυβέρνησης και αντιπολίτευσης πάνε τη  
χώρα για άλλη μια φορά σε πρόωρες εκλογές. Αυτές οι εκλογές έρ-  
χονται σε μία περίοδο που βρίσκεται περισσότερο φθαρμένα από ποτέ  
τα κλασικά κυβερνητικά κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που έχουν  
συγκεντρώσει, και δίκαια, τη μεγάλη δυσaréσκεια του λαού για τα**

**δεινά που περνάει σήμερα. Επίσης, ποτέ άλλοτε αυτά τα κόμματα  
δεν ήταν τόσο υποταγμένα στους ρωσόδουλους που έχουν εγκατα-  
σταθεί στην ηγεσία τους τα τελευταία χρόνια μετά από αλληπάλλη-  
λες και πραξικοπηματικές εκκαθαρίσεις και ποτέ δεν ήταν πιο διαβρω-  
μένα από την ιδεολογικοπολιτική γραμμή του σοσιαλφασισμού.**

συνέχεια στη σελ. 2

### ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Όπως κάθε χρόνο έτσι στο τέλος και αυτής της χρονιάς η ΟΑΚΚΕ κάνει μια οικονομική εξόρμηση που έχει σαν κύριο στόχο να καλύψει τα χρέη που έχει αφήσει η χρονιά. Αυτή η χρονιά είχε τις ευρωεκλογές που οικονομικά ήταν για μας μια μεγάλη δοκιμασία γιατί παρά το κάλεσμα που κάναμε προς τα έξω και παρά τη συγκινητική ενίσχυση που έδωσαν αρκετοί φίλοι μας, τελικά το μεγαλύτερο οικονομικό βάρος το ανέλαβαν πάλι κυρίως τα μέλη του κόμματος. Επειδή η ταξική σύνθεση της ΟΑΚΚΕ είναι τέτοια ώστε τα μέλη μας και οι πιο κοντινοί οργανωτικά φίλοι και ενισχυτές μας βρέθηκαν από την κρίση με τσακισμένα μεροκάματα ή στην ανεργία, το κατέβασμα έγινε δυνατό με αιματηρές προσωπικές θυσιές και με νέα χρέη. Γι αυτό δυστυχώς δεν μπορούμε να κατεβούμε και σε τούτες εδώ τις πολύ κρίσιμες εκλογές που έχουν σχεδιαστεί για να ανεβάσουν για πρώτη φορά στην εξουσία τον πιο σκληρό πυρήνα του σοσιαλφασισμού και της πολιτικής ανωμαλίας.

Όμως έτσι κι αλλιώς μας περιμένει πολλή πολιτική δουλειά που σημαίνει

πιο πολλά έξοδα για προπαγανδιστικό υλικό, μετακινήσεις κλπ, χώρια που πρέπει να τελειώσουμε και με τα χρέη.

Καλούμε λοιπόν τους φίλους της ΟΑΚΚΕ να την ενισχύσουν ο καθένας με όσες δυνατότητες έχει. Εκτός από την άμεση επαφή με συντρόφους της οργάνωσης και με κουπόνια μπορούν να στείλουν χρήματα στον τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας με αρ. 160/76496229 ή να στείλουν ταχυδρομική επιταγή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408, ΤΚ 10210 Αθήνα.

Ξέρουμε ότι η οικονομική δυνατότητα ενός κόμματος εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την οργανωτική του ανάπτυξη, αλλά από την άλλη η οικονομική δυνατότητα εξαρτάται και από το ιδεολογικό και πολιτικό επίπεδο του κόμματος και από την πίστη που αυτό εμπνέει στους οπαδούς του. Με αυτήν την έννοια η οικονομική ενίσχυση έχει πολιτικά και γι αυτό οργανωτικά αποτελέσματα πάνω σε κάθε κόμμα. Είναι μια πράξη μεγάλης ηθικής και πολιτικής σημασίας.

### Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα της Κεντρικής Επιτροπής της ΟΑΚΚΕ

**Ευχόμαστε καλή χρονιά σε όλους τους φίλους αναγνώστες της Νέας Ανατολής.**

Καλή χρονιά σημαίνει αυτή την εποχή πρώτα απ όλα ένα βήμα προς την αλήθεια, που στην ουσία σημαίνει την αποκάλυψη του καλοκρυμμένου εχθρού, του εχθρού που κρατάει στη χώρα μας και παντού στον κόσμο τη σημαία του φίλου και σωτήρα του λαού. Μετά σημαίνει άλλο ένα βήμα προς την εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, στις δυνάμεις των απλών ανθρώπων του λαού, των καταφρονημένων, των παραμερισμένων, των εκμεταλλεμένων και εξαπατημένων, στις δυνάμεις επίσης των καλών ανθρώπων, των τίμιων, των ευαίσθητων και των αλληλέγγυων. Αυτοί προς το παρόν μαζεύουν πείρα και θυμό πριν μπουν με ορμή στο πολιτικό προσκήνιο για να αλλάξουν για τα καλά τούτη τη χώρα μας και τον κόσμο ολόκληρο..

Ακόμα, σε μια χώρα βομβαρδισμένη παραγωγικά και υπονομευμένη μεθοδικά με ιδεολογικό και ηθικό δηλητήριο από τα πουλημένα τέρατα που έχουν υφαρπάξει εδώ και καιρό με βία και ψέμα την πολιτική, οικονομική και ιδεολογική εξουσία μια καλή χρονιά μπορεί να εννοείται μόνο μια

χρονιά πάλης ενάντια σε αυτά τα τέρατα, κόντρα στο ρεύμα της παραιτήσης και στους μάταιους φόβους που αυτά σπέρνουν και κυρίως κόντρα στις ψεύτικες ελπίδες που χύνουν εδώ και χρόνια σαν όπιο στις φλέβες του λαού.

Όχι μόνο η σωτηρία της χώρας, η απελευθέρωση, αλλά ακόμα και η πιο απλή πρόοδος θέλει σήμερα δύο πράγματα: το ένα είναι σφιγμένα δόντια για να αντέξει κανείς την ολομέτωπη και θορυβώδη επίθεση του εχθρού και το άλλο είναι η αισιόδοξη ηρεμία της γνώσης ότι η σαπίλα του τον έχει καταφάει από μέσα και ότι γι αυτό ο δρόμος είναι μεν δύσκολος μα η νίκη σίγουρη.

Η ΚΕ της ΟΑΚΚΕ καλεί τους φίλους, τους συναγωνιστές, τους συντρόφους να δυναμώσουν την πάλη τους σε κάθε μέτωπο, να δυναμώσουν το κόμμα μας, να το ενισχύσουν στον αγώνα του για τη δημιουργία του νέου κομμουνιστικού κόμματος και να του δώσουν τον ρόλο που του ταιριάζει στη μεγάλη πορεία για την επαναστατική απελευθέρωση της χώρας και του λαού μας.

Αθήνα 30.12. 2014

**ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:** • Τελικά δέλουν να δώσουν την εξουσία αμέσως στο ρώσικο ΣΥΡΙΖΑ, σ. 3 • Ρωμανός ή πως το καθεστώς κατασκευάζει τους ήρωες του, σελ. 4, • Η Ρωσία ξαναγράφει σοσιαλφασιστικά την ιστορία για Χιροσίμα-Κριμαία-Αφγανιστάν, σελ. 6 • Η Ελλάδα βασική πύλη της κινεζικής διείσδυσης στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη, σελ. 7, • Εκλογές στη Β' ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής: Ένα μικρό δείγμα για την απήχηση της γραμμής μας στην εκπαίδευση, σελ. 9, • Με την ευκαιρία των βασανιστηρίων στις ιμπεριαλιστικές ΗΠΑ: Ποτέ και για κανένα λόγο βασανιστήρια, σελ. 12

# ΟΧΙ ΣΤΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ. ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ

## Σε κάθε περίπτωση καμία ψήφο στη ναζιστική "Χρ. Αυγή" και στο ΣΥΡΙΖΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

Έτσι τώρα ετοιμάζεται να αναλάβει κυβερνητικό ρόλο ένα κόμμα, που δεν έχει απλά έναν σοσιαλφασίστα και ρωσόδουλο αρχηγό όπως η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αλλά τέτοια είναι σχεδόν όλα τα ηγετικά στελέχη του και τα περισσότερα μεσαία στελέχη του. Αυτό σημαίνει ότι αν έρθει στην εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ θα γίνει μια αρνητική ποιοτική αλλαγή γιατί θα εγκατασταθεί στη χώρα ένας πλατύς σοσιαλφασιστικός κρατικός μηχανισμός που θα βρίσκεται σε κάθε πόρο της κοινωνίας και που θα επιδιώξει να κάτσει στο σβέγκο του λαού για τα καλά, και να καταρακάσει την ελάχιστη δημοκρατία που υπάρχει ακόμα στη χώρα.

**Η ΟΑΚΚΕ δεν θα συμμετέχει σε αυτές τις εκλογές λόγω του δυσβάσταχτου οικονομικού βάρους.**

Σε αυτή την κρίσιμη εκλογική μάχη που θα διεξαχθεί σε συνθήκες χρεοκοπίας, δυναμώματος του σαμποτάζ των παραγωγικών δυνάμεων, μεγαλύτερης υποδούλωσης της χώρας στα ρωσοκινέζικα αφεντικά και επίθεσης του φαιο"κόκκινου" μετώπου, η ΟΑΚΚΕ δεν θα μπορέσει να συμμετέχει με το δικό της ψηφοδέλτιο γιατί δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο δυσβάσταχτο οικονομικό βάρος που σημαίνει ένα πανελλαδικό εκλογικό κατέβασμα. Η ΟΑΚΚΕ έχει δώσει το παρόν σε όλες σχεδόν τις εκλογικές μάχες από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα για δύο λόγους: Ο πρώτος είναι να δώσει τη δυνατότητα σε όσους έχουν πειστεί από την πολιτική της γραμμή να το δηλώσουν με την ψήφο τους στις εκλογές, να μετρήσει την απήχηση της γραμμής της και να καταγράψει την παρουσία της στον πολιτικό χώρο. Ο δεύτερος και κυριότερος είναι ότι μόνο αυτή η εκλογική κάθοδος δίνει στην ΟΑΚΚΕ φωνή στα τηλεοπτικά κανάλια, από τα οποία είναι αποκλεισμένη όλο τον υπόλοιπο χρόνο, για να ακουστεί η γραμμή της πανελλαδικά και να γίνει γνωστή σε πολλούς ανθρώπους που δεν θα είχαν ποτέ τη δυνατότητα να μάθουν για αυτήν με άλλο τρόπο. Αυτή η δυνατότητα πανελλαδικής παρέμβασης έχει μερικά μόνο υποκατασταθεί τα τελευταία χρόνια από το ίντερνετ, με δεδομένο ότι είναι μικρό το ποσοστό όσων ενημερώνονται από το ίντερνετ σε σχέση με αυτούς που ενημερώνονται από την τηλεόραση.

Ωστόσο, οι αλληπάλληλες εκλογικές μάχες των τελευταίων ετών, με τελευταία τη μάχη των ευρωεκλογών που έγινε μόλις πριν λίγους μήνες το Μάη του 2014, κάνουν αδύνατη οικονομικά τη συμμετοχή μας σε αυτές τις εκλογές. Ήδη το οικονομικό πρόβλημα ήταν οξύμεινο και για τις ευρωεκλογές του 2014 γιατί είχαν ένα συνολικό κόστος περίπου 25.000 Ευρώ που βγήκε με αιματηρές θυσιές συντρόφων και φίλων, και με την ανάληψη ενός χρέους που ακόμα μας βαραίνει. Το οικονομικό κόστος της συμμετοχής σε αυτές τις εκλογές έχει γίνει σήμερα ακόμα πιο δυσβάσταχτο. Από τη μια τα οργανωμένα μέλη, οι επιρροές και οι φίλοι της ΟΑΚΚΕ είναι κυρίως εργάτες, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι και άνεργοι που έχουν όπως και ο υπόλοιπος λαός πληγεί από την οικονομική κρίση. Από την άλλη η σημερινή μεγάλη απήχηση της γραμμής της ΟΑΚΚΕ που φαίνεται έντονα εκεί που κι-

νείται σε μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων, δηλαδή μέσω της ιστοσελίδας της στο ίντερνετ, δεν έχει εκφραστεί μέχρι σήμερα πρακτικά και οργανωτικά, οπότε δεν έχει εκφραστεί και σε επίπεδο οικονομικής ενίσχυσης. Ωστόσο, αυτή η αντίφαση δεν μπορεί να συνεχίζεται για πολύ ακόμη. Στην περίοδο που διανύουμε το σάπιο διακομματικό καθεστώς μοιραία θα αποκαλύπτεται κάθε μέρα και περισσότερο. Ιδιαίτερα αυτό ισχύει για την ψευτοαριστερά και αυτή τη διαδικασία θα την επιταχύνει ραγδαία η πλήρης αποκάλυψη και απογοήτωση του ΣΥΡΙΖΑ που θα έρθει όταν αυτός αναλάβει κυβερνητική εξουσία.

Ήδη έχει αρχίσει να γίνεται συνείδηση στους δημοκράτες ότι η ΟΑΚΚΕ είναι ο μόνος οργανωμένος πυρήνας αντίστασης στη φαιο"κόκκινη" λαίλαπα όπως φάνηκε από την πλατιά διακίνηση στο ίντερνετ της καταγγελίας της φασιστικής επίθεσης στην Athens Voice, όπως και της καθεστωτικής επιχείρησης για την ηρωοποίηση του Ρωμανού. Το ίδιο φαινόμενο μιας δημοκρατικής συσπείρωσης γύρω από την ΟΑΚΚΕ είχε παρατηρηθεί με την καταγγελία της ρώσικης εισβολής στην Ουκρανία και την εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από τη ρώσικη πρεσβεία.

**Όχι στα καθεστωτικά κόμματα. Δήλωση στήριξης της ΟΑΚΚΕ στην κάλπη**

Το ότι η ΟΑΚΚΕ δεν θα συμμετέχει σε αυτές τις εκλογές με ψηφοδέλτιο δεν σημαίνει ότι θα είναι απύσχα από την εκλογική μάχη, ούτε ότι μας είναι αδιάφορη η έκβασή της. Θα επιδιώξουμε την παρέμβασή μας σε αυτή με όλα τα μέσα προπαγάνδης που έχουμε στη διάθεσή μας για να αποκαλύψουμε στο λαό τα βρώμικα παιχνίδια των προβοκατόρων του καθεστώτος, τον πολιτικό χαρακτήρα των κομματικών ηγεσιών που διεκδικούν την ψήφο του, και να καταγγείλουμε την καταστροφή και το φασισμό που ετοιμάζουν για να μπορέσουν να παραδώσουν τη χώρα στα ρώσικα αφεντικά και στους συμμάχους τους. Ταυτόχρονα καλούμε όσους μας έχουν ψηφίσει σε προηγούμενες εκλογές και όσους θα ήθελαν να μας ψηφίσουν σε αυτές, να πάρουν ένα λευκό ψηφοδέλτιο να γράψουν πάνω ΟΑΚΚΕ και να το ρίξουν στην κάλπη. Παρόλο που τυπικά αυτό μετράει σαν ένα άκυρο ψηφοδέλτιο, είναι μία πολιτική δήλωση στήριξης της ΟΑΚΚΕ σε κάθε άνθρωπο που βρίσκεται γύρω μας, σε κάθε άνθρωπο που ζυμώνουμε τη γραμμή μας και που σημαίνει ότι δεν θεωρούμε κανένα από τα γνωστά κόμματα που κατεβαίνουν στις εκλογές θετικό, προοδευτικό και δημοκρατικό επειδή η ηγεσία του θα είναι ένα βρώμικο κομμάτι του βρώμικου καθεστώτος.

Αυτή η στάση είναι μια στάση εμπιστοσύνης στην ΟΑΚΚΕ ιδιαίτερα επειδή δεν μπορεί να κατεβεί τις εκλογές. Γι' αυτό καλούμε τους φίλους μας να τη συζητήσουν, να τη ζυμώσουν και να τη διαδώσουν πλατιά, ενώ βέβαια αυτό θα κάνουμε και κεντρικά από το ίντερνετ. Γιατί το βασικό που μετράει πιο πολύ δεν είναι να δείξει η ΟΑΚΚΕ την απήχηση της σε ψήφους, αλλά να διατηρήσει και να αυξήσει την οργανωτική της δύναμη.

Στις σημερινές δηλαδή συνθήκες κάθε ψήφος στα κοινοβουλευτικά κόμματα και τους εξωκοινοβουλευτικούς κολαούζους του εί-

ναι μία ψήφος που ενισχύει το διακομματικό σύστημα κορυφής και το καθεστώς που έχει καταστρέψει και θα συνεχίσει να καταστρέφει τη χώρα μέσα από το σαμποτάζ της βιομηχανίας και των παραγωγικών δυνάμεων. Αυτή την πολιτική ακολούθησαν εδώ και δεκαετίες οι ρωσόδουλες ηγεσίες που εγκαταστάθηκαν σε ΠΑΣΟΚ - ΝΔ από κοινού με τα ψευτοαριστερά ανοιχτά ρωσόδουλα κόμματα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ (Σύριζα). Είναι αυτή η πολιτική που χρεωκόπησε τη χώρα και έφερε την κρίση και τα μνημόνια που τώρα οι εγκληματίες ηγέτες κυβέρνησης και αντιπολίτευσης φορτώνουν στους ευρωπαίους δανειστές. Όμως αποδεικνύεται ότι οι ευρωπαίοι δανειστές που ευχαρίστως υπογράφουν τα μέτρα πείνας και αφήνουν πάντα πολιτικά αλώβητους τους σαμποταριστές, δεν είναι αυτοί που αγοράζουν τζάμπα την κατεστραμμένη χώρα όπως ισχυρίζονταν οι δημαγωγοί του καθεστώτος. Αποδεικνύεται ότι η καταστροφή που φέρνουν στη χώρα οι σαμποταριστές αφορούν το δρόμο στους κρατικο-ολιγάρχες της Ρωσίας και της συμμάχου της Κίνας που αγοράζουν πανάκριβη τουριστική γη, λιμάνια, σιδηροδρόμους, βιομηχανίες ακόμη και των ΟΠΑΠ για να ελέγξουν τους οπαδικούς στρατούς. Μάλιστα, μέσα στην κρίση σύσσωμο το καθεστώς παραχώρησε τον έλεγχο των μεγαλύτερων τραπεζών, δηλαδή ουσιαστικά τον έλεγχο των καταχρεωμένων ελληνικών επιχειρήσεων, σε ρώσικα και ρωσόφιλα κεφάλαια (Πειραιώς-Νέσις, Άλφα-Κατάρ, και πιο πρόσφατα πάτησε το πόδι του στην Eurobank ο Μυτιληναίος). Προηγούμενα το ίδιο καθεστώς είχε φροντίσει να δυναμώσει στην οικονομία τη ρωσόδουλη νέα κρατική ολιγαρχία (Κόκκαλης, Μπόμπολας, Μυτιληναίος, Κοπελούζος, Γερμανός κλπ).

Το πόσο συντονισμένα λειτουργεί το διακομματικό σύστημα κορυφής υπέρ των νέων αφεντικών αποδεικνύεται από το εξής: Ενώ βρίσκονταν σε εξέλιξη οι ψηφοφορίες για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, στις 21/12, πέρασε στα μούλωχτά στη Βουλή η σκανδαλώδης τροπολογία για την επέκταση της δουκτητικής Cosco, δηλαδή του φασιστικού κρατικού κινέζικου μονοπώλιου στο λιμάνι του Πειραιά. Με αυτήν την τροπολογία παραδίδουν σχεδόν τζάμπα και χωρίς διαγωνισμό στην Cosco την προβλήτα III ενώ της κάνουν σκόντο και στο ενοίκιο που δίνει στην προβλήτα II στην οποία ήδη έχει εγκατασταθεί μετατρέποντας τη σε εργασιακό κάτεργο. Αυτό το σκάνδαλο θάφτηκε στα φιλά μέσα στη σιωπή όλων των κομμάτων. Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ που υποκριτικά στη Βουλή τάχθηκε κατά της τροπολογίας δεν ξεσήκωσε κανένα θόρυβο για να μην περάσει σαν ανερχόμενη εξουσία. Σε κανένα λόγο από αυτούς που αλαζονικά βγάζει σήμερα ο Τσίπρας υποχόμενος τάχα ότι θα σκίσει τα μνημόνια, και μεταδίδουν όλες οι τηλεοράσεις δεν καταγγέλλθηκε αυτή η συμφωνία που δεν θα πάει ούτε για σκίσιμο ούτε καν για "επαναδιαπραγμάτευση".

Γι' αυτό λέμε ότι η στήριξη της ΟΑΚΚΕ, και με την ψήφο δήλωσης στήριξης στην κάλπη, είναι η μοναδική αποτελεσματική αντίσταση στην καταστροφή της χώρας που δυναμώνει όλο και περισσότερο αυτό το καθεστώς εξουσίας.

**Σε κάθε περίπτωση καμία ψήφο στη ναζιστική "Χρ. Αυγή" και στον**

**ΣΥΡΙΖΑ**

Πρέπει όμως μέσα σε αυτές τις συνθήκες και με τις δοσμένες πολιτικές δυνάμεις να διακρίνουμε ανάμεσα σε όλα τα κόμματα από που έρχεται ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τη δημοκρατία **στα πλαίσια της στρατηγικής του αντιφασιστικού μετώπου** που μπορεί να καθυστερήσει ή και να αποτρέψει τη φαιο"κόκκινη" δικτατορία που ετοιμάζουν οι ρώσοι σοσιαλμπερριαλιστές για να μετατρέψουν τη χώρα σε ναζιστική αποικία τους.

Έτσι, σε κάθε περίπτωση πρέπει να ζυμώνουμε τη θέση να μην πέσει καμία ψήφος στο ξετσίπωτα δολοφονικό, κρατικά προστατευόμενο κοινοβουλευτικό ναζιστικό κόμμα - συμμορία μαχαιροβγαλτών, τη "Χρυσή Αυγή". Αυτήν την προστατεύει σύσσωμο το καθεστώς, κυρίως η πουλημένη στη Ρωσία ψευτοαριστερά (ΣΥΡΙΖΑ, ψευτοΚΚΕ) και η πιο μαύρη δεξιά (ΑΝΕΛ του Καμμένου), γιατί οι χρυσαυγίτες είναι διακηρυγμένοι φίλοι της Μόσχας, την οποία αγαπούν όλες οι καθεστωτικές ηγεσίες, από τον Κουβέλη και το Βενιζέλο μέχρι το Σαμαρά και το Θεοδωράκη του "Ποταμιού". Γι' αυτό ακόμα και σήμερα που έχουν συλλάβει τους βουλευτές της κάτω από την πίεση της ευρωπαϊκής και διεθνούς κοινής γνώμης, της επιτρέπουν να κατεβαίνουν στις εκλογές, κουβαλάνε όλους τους υπόδικους στη Βουλή για την ψηφοφορία του προέδρου της δημοκρατίας, και σέρνουν αδικαιολόγητα και για μήνες τη δίκη τους μέχρι να ξεχαστεί στις συνειδήσεις του λαού η εγκληματική τους ρατσιστική βία. Την ίδια στιγμή μετράνε τα ποσοστά τους στα γκάλοπ σαν να είναι ένα κανονικό πολιτικό κόμμα και για καμία πολιτική δύναμη, για κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα, δεν αποτελεί

συνέχεια στη σελ. 10

**Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα**

**Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29**

**ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ**

Μηνιαία εφημερίδα  
Ιδιοκτήτης:  
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ  
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο  
Ελένη Κωνσταντινοπούλου  
(Κωδικός 2998)  
ISSN 1791-6593  
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος  
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα  
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553  
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ  
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

# ΤΕΛΙΚΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΣΥΡΙΖΑ

Να βαδύνουμε τη στρατηγική μας ανάλυση μέσα από τη λαδωμένη μας τακτική εκτίμηση για την προεδρική εκλογή

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 29/12)

**Τελικά η εκτίμηση μας, που τη δημοσιεύσαμε στην ιστοσελίδα μας στις 18/12 και τη διατυπώσαμε με κάθε επιφύλαξη, ότι το πολιτικό σύστημα κορυφής προτιμούσε τώρα εκλογή προέδρου της δημοκρατίας και κυβέρνηση Σαμαρά για ένα διάστημα και να έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία λίγο αργότερα αποδείχτηκε λαθεμένη.**

Εκτιμούσαμε δηλαδή ότι η κυβέρνηση Σαμαρά με μια μετάθεση των εκλογών θα είχε προλάβει να επιβάλλει μια ακόμα σειρά μέτρων πείνας και θα είχε εξασφαλίσει και κάποιες πιστωτικές ανάσες από την ΕΖ παίζοντας απέναντί της το παιχνίδι “καλός” Σαμαράς και “κακός” ΣΥΡΙΖΑ, ώστε ο τελευταίος να βρει ευνοϊκότερο πολιτικό και οικονομικό έδαφος για να αρπάξει λίγο αργότερα την εξουσία. Αποδείχτηκε όμως ότι το πολιτικό καθεστώς θέλει το ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή το μαζικότερο ανοιχτά ρωσόφιλο κόμμα στην εξουσία ΤΩΡΑ και όχι αύριο ή μεθαύριο.

Αποδείχτηκε από τα πράγματα ότι αυτό το ήθελε και ο ίδιος ο Σαμαράς με το να συντομεύσει την εκλογή προέδρου κατά δύο μήνες σε συνδυασμό με το ότι δεν έκανε στις 3 ψηφοφορίες καμιά ουσιαστική πολιτική υποχώρηση απέναντι στις ενδιάμεσες αντι-ΣΥΡΙΖΑ δυνάμεις των ανεξαρτήτων και των ταλαντευομένων βουλευτών της ΔΗΜΑΡ και της ΑΝΕΛ. Μια τέτοια υποχώρηση θα ήταν για παράδειγμα η αλλαγή στις επόμενες ψηφοφορίες του καθαρά νεοδημοκράτη υποψήφιου για την προεδρία της δημοκρατίας Δήμα και η τοποθέτηση ενός υποψήφιου πιο αποδεκτού από την αντιπολίτευση οπότε γενικά και πιο “αριστερού” (πχ Δαμανάκη). Επίσης χώρα από τη στάση του Σαμαρά το ίδιο το πολιτικό καθεστώς δεν διέπραξε καμιά από τις διάθεσιμες προβοκάτσιες του για να δικαιολογήσει μια εθνική συσπείρωση οπότε και μια κοινοβουλευτική ψηφοφορία κατά των πρόωγων εκλογών (πχ έναν τραπέζικό πανικό). Η μόνη προβοκάτσια που πραγματοποιήθηκε ήταν αυτή με το Χαϊκάλη από τον ΣΥΡΙΖΑ και την ΑΝΕΛ, που ήταν σε αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση καθώς είχε σα στόχο να εμποδίσει την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας. Δηλαδή αντίθετα από την εκτίμησή μας όχι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε πραγματικά και διακαώς τις εκλογές, αλλά τις ήθελε και η κυβέρνηση.

Πάντως από καθαρά πολιτική άποψη αυτό στο οποίο πέσαμε έξω αφορούσε μόνο ένα ζήτημα εκτίμησης της τακτικής του εχθρού, δηλαδή το πότε ακριβώς το πολιτικό σύστημα κορυφής θα ανέβαζε τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση και όχι το βασικό ζήτημα ότι αυτό το επιδιώκει μεθοδικά εδώ και πολλά χρόνια, πράγμα που έχει πρωτοπόρα αποκαλύψει η ΟΑΚΚΕ. Το αληθινό λάθος που μπορούσαμε να αποφύγουμε στη συγκεκριμένη ανάλυση ήταν ότι επεκταθήκαμε σε προβλέψεις, έστω υπό επιφύλαξη, για δευτερεύουσες πλευρές της τακτικής του εχθρού, πχ προβοκάτσιες με τις τραπεζικές καταθέσεις, αλλαγή υποψήφιου προέδρου κλπ, που να μην είχαν στενή σχέση με την κεντρική εκτίμηση, αλλά καμιά πρακτική πολιτική ανάγκη δεν μας υποχρέωνε να προχωρήσουμε σε αυτές.

Εκείνο που πάντως έχει τη μεγαλύτερη αξία τώρα είναι να επιχειρήσουμε μια πρό-

τη εξήγηση για το γιατί ο εχθρός ακολούθησε αυτήν την τακτική, καθώς αυτό θα μας βοηθήσει να σταθούμε πιο σωστά απέναντί του στις νέες εξελίξεις.

Φαίνεται, ότι μια πρώτη αιτία της μεταβολής της ως τώρα γενικής τακτικής των ρωσόδουλων, δηλαδή το να βγει ΤΩΡΑ μπροστά ο ουσιαστικά αντιευρωπαίος ΣΥΡΙΖΑ και να μείνουν για πρώτη φορά στην αντιπολίτευση οι φαινομενικά ευρωπαϊοφιλες κυβερνήσεις τύπου Σαμαρά, είναι η δραματική αλλαγή συσχετισμών τον τελευταίο χρόνο υπέρ των ρωσόφιλων και στη βάση και, κυρίως, στην ηγεσία των ευρωπαϊκών πολιτικών δυνάμεων, ιδιαίτερα στην ηγεσία των οργάνων της ΕΕ. Η μέγιστη και πιο αντιπροσωπευτική τέτοια αλλαγή είναι η για πρώτη φορά από την ίδρυση της ΕΕ εκλογή ενός ρωσόφιλου, όπως ο Γιουνκέρ στην προεδρία της Κομισιόν.

Ένας τέτοιος πρόεδρος της Κομισιόν σε συνεργασία με έναν γαλλογερμανικό άξονα που ακολουθεί πλέον λόγω της ηγεσίας των Μέρκελ-Ολάντ φιλική απέναντι στη Ρωσία πολιτική, και ο οποίος άξονας έχει πλέον ντε φάκτο διευρυνθεί με την Ιταλία του ρωσόφιλου Ρέντζι, θα μπορεί να επιβάλει στην Κομισιόν την πιο σιχαμερή πολιτική υποχώρηση απέναντι στους εκβιασμούς των κάθε λογής φαιο-“κόκκινων”. Εννοείται ότι αυτό το μαύρο μέτωπο έχει δίπλα του εδώ και καιρό έναν σύμμαχο ολικής, την προεδρία Ομπάμα, που πιέζει αφορητά την ΕΖ για μέτρα πλήρους και άνευ ορίων πιστωτικής ενοποίησης δίχως πολιτική ένωση, δηλαδή μέτρα διάσπασης της.

Το δεύτερο νέο στοιχείο είναι ότι αυτή η αλλαγή στα ηγετικά όργανα της ΕΕ συνοδεύεται από μια αρνητική αλλαγή συσχετισμών και στη βάση του ευρωπαϊκού πληθυσμού, όπου οι φαιο-“κόκκινοι” λαϊκιστές, που είναι παντού αντιευρωπαίοι και ρωσόφιλοι κι γι αυτό στρατηγικά ενωμένοι μεταξύ τους, κερδίζουν παντού έδαφος. Οι φαιοί, δηλαδή οι κλαστικοί φασίστες, ενισχύονται κυρίως στο Βορρά ασκώντας αντιμεταναστευτική δημαγωγία, ενώ οι ψευτο-κόκκινοι, δηλαδή οι σοσιαλφασίστες, ενισχύονται στο Νότο όπου ασκούν αντικαπιταλιστική και εργατιστατική μικροαστικού τύπου δημαγωγία. Η μεγάλη άνοδος του, με συριζέικη συνταγή, “Ποδέμος” στην Ισπανία και η ενδυνάμωση της Λεπέν στη Γαλλία και η ενδυνάμωση της ακροδεξιάς στην Ιταλία είναι ακραία δείγματα της ανόδου των φαιο-“κόκκινων” στην ΕΖ.

Για μας ωστόσο αυτές οι εξελίξεις όσο και αν διαμορφώνουν ευνοϊκούς πολιτικούς συσχετισμούς για τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν φαίνονται ότι μπορούν να του εξασφαλίσουν τόσο πιστωτική ανοχή από τις ευρωπαϊκές οικονομικές αρχές -παρόλη την πιστωτική στήριξη της ΕΚΤ υπό την ηγεσία του Ντράγκι στο Νότο και ειδικά στην Ελλάδα - ώστε να μπορεί να δώσει στην ψηφοφορική του βάση κάποια παροδική οικονομική ανακούφιση και να μην προκαλέσει σύντομα τόσο οργή εναντίον του όση και το ΠΑΣΟΚ του “λεφτά υπάρχουν” του 2009. Ακόμα και η επωδός του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα φορολογήσει πιο βαρειά τους πλούσιους για να βρει λεφτά για να ανακουφίσει τους φτωχούς, θα του δώσει ίσως κάποιες δυνατότητες ελάττωσης στον ΕΝΦΙΑ των πιο φτωχών αλλά θα του δημιουργήσει προβλήματα με τις τραπεζικές καταθέσεις και θα δυ-

ναμώσει το σαμποτάζ στις επιχειρήσεις οπότε και την ανεργία. Μόνο οι ρωσοκινέζοι θα αγοράσουν πιο φτηνά τα ακριβά ακίνητα που εποφθαλιούν.

Αυτή η αδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει πιο εύθραυστη και πιο μισητή την επέλαση του ΣΥΡΙΖΑ στο κράτος και πολιτικά θα υπονομεύσει όλο το σοσιαλφασιστικό στρατόπεδο, δηλαδή και το ψευτοΚΚΕ και την εξωκοινοβουλευτική ουρά του. Γι αυτό το λόγο εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι το ρωσικό στρατόπεδο θα ματώσει πολιτικά και ιδεολογικά με αυτήν την πρόωρη άνοδο του καλύτερου εργαλείου του στην κυβερνητική εξουσία.

Μένει στην πραγματικότητα για μας να δώσουμε μια πιο πειστική εξήγηση γιατί τώρα δα ο Σαμαράς μετακίνησε την εκλογή προέδρου Δημοκρατίας ώστε να ρίξει μια ώρα αρχύτερα την κυβέρνηση του ώστε να δώσει τη δυνατότητα για εξουσία τώρα στο ΣΥΡΙΖΑ. Ή αντίστοιχα γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε πράγματι εκλογές τώρα δα και δεν περίμενε το Μάρτη να καταψηφίσει τον πρόεδρο που θα πρότεινε ο Σαμαράς για να γίνουν τότε οι εκλογές, δηλαδή γιατί δεν περίμενε πρώτα ο Σαμαράς να επιβάλει τα νέα μέτρα ενάντια στη φτωχολογιά που απαιτούσαν οι δανειστές.

Η μόνη κατεύθυνση στην οποία μπορούμε να αναζητήσουμε μια κάπως πειστική εξήγηση αυτή τη στιγμή είναι ότι οι πουτινικοί πάτρωνες των Σαμαρά και Τσίπρα αποφάσισαν ότι αυτό που τους συμφέρει σήμερα πάνω από όλα δεν είναι μια ομαλή προσγείωση του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία στην Ελλάδα, αλλά μια επείγουσα αποσταθεροποίηση της ευρωπαϊκής οικονομίας και μια όξυνση των εσωτερικών της οικονομικών και πολιτικών αντθέσεων, ιδιαίτερα της αντίθεσης Βορρά-Νότου. Αυτή η ανάγκη του ρωσικού σοσιαλμπερριαλισμού γίνεται πιο ζωτική σε μια περίοδο που η ίδια η Ρωσία επιτίθεται πια ανοιχτά στη Δύση πολιτικά και εν μέρει στρατιωτικά και την ίδια ώρα αντιμετωπίζει την πολιτική και οικονομική απομόνωση στο ουκρανικό και το οικονομικό χτύπημα στα ραντιέρικα έσοδα της από τους υδρογονάνθρακες.

Με λίγα λόγια τα αφεντικά του ΣΥΡΙΖΑ τον ρίχνουν στην διεθνή μάχη παρά τις απώλειες που αυτός θα έχει υποχρεωτικά στο εσωτερικό της χώρας. Μέσα σε αυτή τη λογική οι ευνοϊκοί νέοι συσχετισμοί υπέρ της Ρωσίας στα ηγετικά κλιμάκια της ΕΖ αλλά και στη βάση, σε συνδυασμό με την προεδρία Ομπάμα, αποτελούν ένα ιδανικό περιβάλλον για το ΣΥΡΙΖΑ όχι τόσο για να αποσπάσει οικονομικές ανάσες από την ΕΖ όσο για να γονιμοποιήσει την πανευρωπαϊκή κρίση στην οποία στοχεύει, και να δώσει τη ευκαιρία στη Ρωσία, αλλά και τη μεγάλη σύμμαχό της Κίνα να αναπτύξουν έναν επεμβατικό και γιατί όχι ακόμα και διαιτητικό ρόλο στα ευρωπαϊκά πράγματα. Ήδη η Μέρκελ ζήτησε από την Κίνα να παίξει αυτό το ρόλο στο Ουκρανικό! Μια τέτοια λογική αλλαγής εξουσίας, δηλαδή για εξωτερική χρήση, πρυτάνευσε στην Ελλάδα και το 2009. Τότε ο ψευτο-ευρωπαίος Καραμανλής έκανε πρόωρες εκλογές ρίχνοντας παταγωδώς από την εξουσία το κόμμα του, για να δώσει την εξουσία σε ένα ΠΑΣΟΚ που ανέλαβε να επιταχύνει τη χρεωκοπία της Ελλάδας και να παρασύρει όλη την ΕΕ σε μια ατέλειωτη ως τώρα οικονο-

μική και πολιτική αποσταθεροποίηση. Το ΠΑΣΟΚ που ανέλαβε αυτή τη βρωμερή δουλειά συνετρίβη εντελώς όπως και ο ίδιος ο προβοκάτορας αρχηγός του, αλλά ο στρατηγικός στόχος της ρωσικής διπλωματίας επετεύχθη. Βέβαια το ΠΑΣΟΚ δεν είναι ένα στελεχικά μασιφ ρωσικό κόμμα, όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και με αυτή την έννοια μια θυσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι κάτι πολύ πιο επώδυνο για τις ρωσικές πολιτικές θέσεις στην Ελλάδα από όσο ήταν η θυσία του ΠΑΣΟΚ. Γι αυτό όμως νομίζουμε υπάρχουν εφεδρείες πέρα από τις φαιές συμμορίες τύπου ΧΑ και τις ψευτοαριστερές τύπου ψευτοΚΚΕ και εξωκοινοβουλευτικής ουράς του που θα καναλιζάρουν σε ασφαλείς υποδοχές μια φθορά του ΣΥΡΙΖΑ. Αναφερόμαστε στο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει φροντίσει να φτιάξει μέσα του ένα μεγάλο “αριστερό”, “λαϊκό” ή καλύτερα εντελώς ρωσικό σωσίβιο για τις χειρότερες ώρες, το οποίο ονομάζεται Αριστερή Πλατφόρμα με αρχηγό τον Λαφαζάνη.

Ίσως αυτός ο ρόλος του διεθνούς προβοκάτορα ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να εξηγηθεί και το άλλο περίεργο αυτής της βεβιασμένης προεδρικής εκλογής, δηλαδή το ότι όλα τα μεγάλα ΜΜΕ διαμορφώνανε όλες αυτές τις μέρες την ελληνική κοινή γνώμη κατά των πρόωγων εκλογών και υπέρ της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας. Είναι η πρώτη φορά από όσο θυμόμαστε που διαμορφώνεται από τα ΜΜΕ μια πολιτική αντίληψη μέσα στις μάζες που δεν περνάει άμεσα στην πολιτική πρακτική ή για την ακρίβεια που δεν διαμορφώνει το επιθυμητό πρακτικό πολιτικό αποτέλεσμα. Είναι πολύ χαρακτηριστικό πως αυτή τη γραμμή δεν την πρόωθησε μόνο ο φιλο-ΣΥΡΙΖΑ Σκάι, αλλά και πολύ έντονα το ΜΕΓΚΑ, όπου έχει πια ηγεμονική θέση ο Μπόμπολα, αλλά και το ίδιο το Έθνος του Μπόμπολα. Όμως αυτή η στάση των βασικών ΜΜΕ, αν βέβαια συνεχιστεί και μέσα στις εκλογές, θα έχει και ένα άλλο αποτέλεσμα: Δεν θα βγάζει μέσα από τις εκλογές μια πολύ ισχυρή αυτοδύναμη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που θα προκαλούσε τρόμο οπότε και έντονη αντισυμπίερωση στις ευρωπαϊκές αστικές τάξεις, αλλά μια κυβέρνηση όπου ο ΣΥΡΙΖΑ θα αναγκάζεται να διαπραγματεύεται στο εσωτερικό της, οπότε να υποχωρεί, δηλαδή να γεννώνει ελπίδες σύμπλευσης με τη ΕΕ και έτσι να τη διασπάει πιο αποτελεσματικά, ενώ και στο εσωτερικό θα του δίνει το άλλοθι ότι για την προδοσία των υποσχέσεων δεν έφταιξε ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά οι κυβερνητικοί του σύμμαχοι.

Αλλά όπως έχουμε ξαναπεί το τι ακριβώς σχεδιάζουν τα τέρατα που με τα θανατηφόρα νύχια τους σφιχτά έχουν αδράξει τη χώρα και τελικά όλη την ΕΕ δεν μπορούμε να το ξέρουμε. Εκείνο που μπορούμε να ξέρουμε είναι τις γενικές τους προθέσεις και τους γενικούς σχεδιασμούς. Στη βάση αυτών και μόνο μπορούμε να έχουμε μια μίνιμουμ γραμμή αντίστασης, την πάγια γραμμή μας του αντιφασιστικού μετώπου στις τωρινές συνθήκες, που θα τη διαγράψουμε πιο διεξοδικά σε ένα άρθρο μας, το οποίο θα αναρτήσουμε σύντομα στην ιστοσελίδα μας και το οποίο θα αφορά τη στάση της ΟΑΚΚΕ σε αυτές εδώ τις εκλογές.

# Ρωμανός, ή πως το καθεστώς κατασκευάζει τους ήρωές του

(Άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, [www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), στις 9/12)

**Ο Ρωμανός είναι ήδη ελεύθερος, κι ας παραμένει, την ώρα που γράφονται τούτες οι γραμμές, σε ένα δωμάτιο του νοσοκομείου “Γ. Γεννηματάς” υπό αστυνομική φρούρηση. Είναι ελεύθερος από την άποψη ότι εκπροσωπεί ένα μη καταπιεζόμενο, ένα κυρίαρχο ρεύμα. Δηλαδή η αντιδραστική, μισανθρωπική και αντεργατική ιδεολογία του, όπως αυτή εκφράζεται από τη “Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς” την οποία θαυμάζει και με την οποία δηλώνει σύντροφος, είναι η βαθιά αλήθεια της ιδεολογίας όλου του πολιτικού καθεστώτος.**

Αν ο Ρωμανός ήταν ένας γεμάτος αυτοθυσία επαναστάτης, τότε κανένα κανάλι δε θα έστρεφε την κάμερά του στο κελί ή στο δωμάτιο του νοσοκομείου του, η μάνα κι ο πατέρας του θα πετάγονταν σα σκουπίδια στο πλακόστρωτο έξω από το νοσοκομείο από την αστυνομία και δε θα κανονίζανε συναντήσεις με τον πρωθυπουργό της καταστροφής της χώρας, τον ακροδεξιό Σαμαρά, οι αρθρογράφοι και οι διαμορφωτές γνώμης της αστικής τάξης θα ήταν αμείλικτοι μαζί του.

## Η βασική αντίφαση: Ποινική καταδίκη και πολιτική ηρωοποίηση

Ο Ρωμανός είναι καταδικασμένος σε 16 χρόνια φυλακή για την ένοπλη ληστεία στο Βελβεντό Κοζάνης, ενώ είναι υπόδικος και για άλλες τρεις υποθέσεις, μία εκ των οποίων είναι συμμετοχή στους “Πυρήνες”, με βάση αποτύπωμα του που βρέθηκε σε σπίτι που συνδέεται με την αναρχική αυτή στη μορφή, φασιστική στην ουσία συμμορία στο Χαλάνδρι.

Ο ίδιος επικαλείται - κάτω από την καθοδήγηση του καθώς πρέπει ΣΥΡΙΖΑ - το δημοκρατικό δικαίωμα της φοίτησης και τον ανθρωπιστική αρχή της προστασίας της ανθρώπινης ζωής για να συγκινήσει τις πιο πλατιές μάζες, αλλά στο πολύ στενό και εκλεκτό “επαναστατικό” κοινό του, που χλευάζει αυτές τις αρχές, δηλώνει ότι δεν τον ενδιαφέρει διόλου το ζήτημα της φοίτησής του στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων (Τμήμα Υγείας) του ΤΕΙ Αθήνας, **αλλά ότι κάνει έναν “πολιτικό εκβιασμό” για να κερδίσει “ανάσες ελευθερίας” από τον εγκλεισμό του, όπως αναφέρει στο κείμενο - διακήρυξη με το οποίο άρχισε την απεργία πείνας του** (*Ασφυξία για μια Ανάσα Ελευθερία* - <https://athens.indymedia.org/post/1533750>).

Η επιστολή αυτή είναι το διαβατήριο για την ηρωοποίησή του από τον αναρχικό χώρο, που δύσκολα θα σήκωνε τέτοια “ρεφορμιστικά” αιτήματα, που θα θύμιζαν ένα “καλό παιδί” - εγκλειστο, που απλώς θα επιθυμούσε να κάνει χρήση του αστικού νόμου και να βγαίνει κάθε τόσο να πηγαίνει να ακούει διαλέξεις για το πώς θα διοικεί καπιταλιστικές επιχειρήσεις πριν γυρίσει για να κοιμηθεί στο κελί του.

**Αυτή είναι η υποχρεωτικά διπλή γλώσσα του φασισμού.** Γιατί όλη η ρητορεία του σοσιαλφασισμού, με επικεφαλής τους ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παραπίσω το ψευτοΚΚΕ, μαζί με κάποιους φιλελεύθερους, βασίζεται ακριβώς σε αυτό το τελευταίο. Γι’ αυτούς δεν υπάρχει τάχα κανένα πολιτικό ζήτημα, παρά μόνο τεχνικό ζήτημα “δημοκρατικής εφαρμογής του νόμου”. Πίσω όμως από αυτό, ρίχνουν ποτάμια ροδόνερο αγιοποίησης του Ρωμανού ως “συμβόλου αξιοπρέπειας”, “νεολαία με ιδανικά που στο κάτω κάτω λήστευε τους ληστές, δηλαδή τις τράπεζες που μας πεινάνε” και άλλες σοσιαλφασιστικές απάτες, τις οποίες όμως, όταν μιλάνε σε ευρύ κοινό ή στη Βουλή, τις κάνουνε γαργάρα.

Αλλά και η παλιού τύπου αστική τάξη, που τάχα “παίζει σκληρά” τον Ρωμανό, θέλησε να τον βραβεύσει δια χειρός Παπούλια για τον εισοδό του στο ΤΕΙ, ενώ του επιφυλάσσει πάντα μια καλή κουβέντα για το “χαρακτήρα” που δείχνει, για το ότι κα-

τάφερε να εισέλθει σε μια ανώτερη σχολή, ενώ του κλείνει κι αυτή το μάτι αναγνωρίζοντας την απίθανη για έναν οποιοδήποτε αληθινό επαναστάτη ιδιότητα ότι οι ληστές του είχαν “ανώτερα κίνητρα”. Το ίδιο κάνουν φυσικά σε όλους τους τόνους και τα κανάλια του καθεστώτος, τα οποία πλάθουν την κοινή γνώμη, ειδικά σε ζητήματα για τα οποία οι μάζες δεν έχουν άμεση εμπειρία.

Έτσι, έχουμε το εξής εκτρωματικό σκηνικό: **ο Ρωμανός είναι ποινικά καταδικασμένος, αλλά πολιτικά είναι “ήρωας”, ένας κάπως στριφνός και ακραίος, αλλά πάντως για μεν την ψευτοαριστερά “κινηματικός αγωνιστής, ενταγμένος στη μεγάλη στρατιά” κατά του κεφάλαιου, του μνημόνιου, “του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού και των τραπεζών” για δε την κλασική δεξιά ένας “έντιμος” νεολαίος “έτοιμος να θυσιαστεί για τις ιδέες του”, δηλαδή η έκφραση της συνέπειας της νιότης μέσα σε έναν σάπιο κόσμο.**

**Αυτούς τους άμεσους και έμμεσους ύμνους τους γεύεται ο Ρωμανός επειδή πολιτικο-ιδεολογικά κινείται στη γραμμή του βαθιού καθεστώτος, στο οποίο ηγεμονεύει ο σοσιαλφασισμός.**

Γι’ αυτό και η ψευτοαριστερά έχει τόσο κρύψει και τόσο καμουφλάρει τη διπλή και καθόλου τίμια και ξεκάθαρη γραμμή του Ρωμανού: από τη μια να αφήνει τους γονιούς του να παρακαλούν την κυβέρνηση για μια μικρή υποχώρηση για τη σωτηρία του παιδιού τους, σε ένα καθαρά “ρεφορμιστικό” - απολιτικό επίπεδο, χωρίς ο ίδιος να τους καταγγέλλει ότι τον γελοιοποιούν και πουλάνε τον αγώνα του με τη στάση τους. Απλά “διαφανεί” μαζί τους αλλά δηλώνει ότι τους κατανοεί, και από την άλλη γράφει “πύρινες” επιστολές στους αναρχικούς, με τις οποίες δηλώνει έτοιμος για “αγώνα μέχρι εσχάτων”, σαν τάχα ασυμβίβαστος και φλογερός επαναστάτης. Είναι φυσικό. Σ’ αυτό το διπλό παιχνίδι η καθεστωτική ψευτοαριστερά είναι συμμετοχος και ακόμη περισσότερο οργανωτής.

Ο Ρωμανός είναι στην ουσία μέρος της κυβέρνησης και όχι της επανάστασης σε αυτή τη χώρα και όποιος δεν καταλάβει αυτή την πτυχή του ζητήματος, δε μπορεί να ψηλαφίσει τη δημοκρατική θέση για το ζήτημα που έχει ανακύψει το τελευταίο διάστημα.

**Έκαναν πολιτικό κόμμα του “λαού” τη “17 Νοέμβρη”, τώρα θέλουν να κάνουν κόμμα της νεολαίας τους “Πυρήνες της Φωτιάς”**

Το ρεύμα του αναρχισμού, ανάπηρο ιδεολογικά και βαθιά μικροαστικό και οπισθοδρομικό από γεννησιμίου του, στην Ελλάδα δηλητηριάστηκε ανεπίστρεπτα από την όσωση του με την ιδεολογία και την πολιτική γραμμή της ρωσοκινούμενης, σοσιαλφασιστικής συμμορίας της “17 Νοέμβρη”. Μέχρι την οργανωμένη απόσυρση της τελευταίας από το καθεστώς, το 2002, η καγκεμπίτικη αυτή δράκα πέραγε στον αναρχισμό σαν μια μιλιταριστική, εθνικιστική, σκοτεινή γενικά ιστορία (και δικαίως). Ωστόσο, η εικόνα του Κουφοντίνα, ο οποίος τάχα σε “χτυπητή αντίθεση” με τους

“συντρόφους” του, που τα ξεράσανε όλα με δυο μπάτσες, έκανε μια “ηρωική” απολογία, η οποία σε όλη της τη γραμμή ήταν “αριστερό αντιαμερικάνικο ΠΑΣΟΚ” - ΣΥΝ - ψευτοΚΚΕ, καταγοήτευσε τον αναρχικό χώρο, με τη βοήθεια ενός πράκτορα του ΣΥΝ στις γραμμές της, του Σκυφτούλη, που τότε ακριβώς έστησε την Αντιεξουσιαστική Κίνησή του (Α.Κ.), κάνοντας μέγιστο ζήτημα “τιμής” για τον αναρχισμό την υπεράσπιση των “ομήρων του κράτους” 17Νοεμβριτών.

Το μολίσμα αυτό της ελληνικού αναρχισμού με τον ρώσικο, δεξιό “αντιμπεριαλισμό” της “17Ν”, που φτάνει στα “χαιρετίσματα” που έστειλε ο κάποτε κλασικός αντικρατιστής Μαζιώτης στη Χεζμπολάχ και στη Χαμάς το 2007 (μετά το χτύπημά του “Επαναστατικού Αγώνα” στην αμερικάνικη πρεσβεία με ρουκέτα) και τελικά στον μισανθρωπικό αναρχισμό στη μορφή, ναζισμό στην ουσία, των “Πυρήνων της Φωτιάς”, ήταν βαθύ και στρατηγικό.

Παιδί αυτού του μολιάσματος αναρχισμού - ρώσικου 17Νοεμβρισμού είναι ο Νίκος Ρωμανός, παιδί της μεγαλοαστικής τάξης, το οποίο ίσως να γνώρισε κάπως την υποκρισία και τη μπόχα της, αλλά αντί να την αρνηθεί, επέλεξε να την “πολεμήσει” από τα δεξιά, από την πλευρά του φασισμού, ενσωματώνοντας και κρατώντας το μίσος και την περιφρόνηση των αστών για τους εργάτες, τη φτωχολογιά, τον “ηλίθιο και απαθή” λαό, που πάει κάθε μέρα “σκυφτός και υποταγμένος στη δουλειά”. **Αυτή η περιφρόνηση στον απλό εργαζόμενο λαό είναι το πιο βαθύ χαρακτηριστικό των προκηρύξεων των Πυρήνων και αποκαλύπτει τον μεγαλοαστικό χαρακτήρα τους.**

Με ήρωα το Ρωμανό, ο σοσιαλφασισμός κάνει μια ακόμα εγχείριση στον διαβρωμένο από την ψευτοαριστερά αναρχισμό, ένα μεγάλο κομμάτι του οποίου, έχοντας υγεία, αντιδρούσε αυθόρμητα στο μισανθρωπικό, υστερικό αντικοινωνικό κάλεσμα των “Πυρήνων”. Ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή οι κνίτες του βαθιού, ρωσόδουλου καθεστώτος, έχουν φτιάξει ένα ακόμη από τα μοιραία “δίπολα” τους, με τα οποία απορροφούν τα αυθόρμητα ρεύματα που τους είναι δύναμι εχθρικά: αν θες να ‘σαι κοινωνικός αναρχικός και να μιλάς και με κανονικούς ανθρώπους, για σένα υπάρχει η Α.Κ., οι “αναρχοσυνδικαλιστικές” πρωτοβουλίες και άλλα τέτοια μορφώματα, τα οποία έχουν ανάλυση και πολιτική οικονομία “αντινεοφιλελεύθερου” ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στο λίγο πιο “αγωνιστικό”.

Αν πάλι είσαι “επαναστάτης και ασυμβίβαστος ανατροπέας”, για σένα υπάρχουν οι “Πυρήνες” και οι άλλες συμμορίες της καταστροφής και της σοσιαλφασιστικής, αντιλαϊκής βίας, ηρωοποιημένες πια από τον ΣΥΡΙΖΑ μέσω του “γεμάτου αξιοπρέπεια ήρωα” Ρωμανού.

Αυτές οι δύο πλευρές κάνουν “σάντουιτς” την κάπως κλασική, αυθόρμητα αντικρατική και αντικινίτικη αναρχία, η οποία αιμορραγεί και χάνεται μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ - Α.Κ. και “Πυρήνων”, αδυνατώντας να κατανοήσει τι συμβαίνει. Έτσι μοιραία σέρνεται, πότε δω και πότε κει, απαξιωμένη και αδύναμη να καταδικάσει οποιαδήποτε - στη μορφή - αντιαστυνομική ή τάχα “αντικρατική” βία.

**Η κρατική προστασία του Ρωμανού μιλάει**

Ο Ρωμανός έχει μια πλατιά πολιτική και καθεστωτική προστασία που το διακομματικό अपαράτ δεν θα έδινε ποτέ όχι σε έναν επαναστάτη, αλλά και σε έναν απλό δη-

μοκράτη αγωνιστή. Ο Ρωμανός έχει δίπλα του τα κανάλια, τα ραδιόφωνα, τις καλύτερες πένες του σοσιαλφασισμού, που έτσι ή αλλιώς βρίσκονται σε αφθονία μέσα στον κλασικό αστικό Τύπο.

Έχει όμως, όπως είπαμε και πρωτότερα και πολλούς πολιτικά ανίκανους να δουν πέρα από τη μύτη τους φιλελεύθερους, που νομίζουν ότι το ζήτημά του είναι υπόθεση σεβασμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Έχει ακόμη πλάι του το ΕΣΥ και τους συνδικαλιστές υγειονομικούς, έχει όλο το σοσιαλφασισμό να περνάει ψηφίσματα στο όνομά του και στο τελευταίο σωματείο και φορέα - σφραγίδα που οι κνίτες έχουν διαλύσει και καταφάει από τα μέσα.

Το βασικότερο: ολόκληρο το καθεστώς, ειδικά οι λιγότερο αντιδραστικές μερίδες της αστικής τάξης, που θα μπορούσαν - αν είχαν κάποιο χαρακτήρα - να προσπαθήσουν να προστατέψουν κάπως την αστική μισοδημοκρατία, έχουν αποφύγει όπως ο διάολος το λιβάνι να δείξουν τον πραγματικό, από την άποψη της πολιτικής του γραμμής και δράσης Ρωμανό στους δημοκράτες, αποκαλύπτοντας τη φιλοναζιστική ιδεολογία και γραμμή του ρεύματος των “Πυρήνων”, στους οποίους ορκίζεται και στους οποίους αναγνωρίζει τον εαυτό του.

Σε μια πραγματικά δημοκρατική χώρα, **η δημοκρατία θα ενημέρωνε πλατιά το λαό για τη θέση των “Πυρήνων” ότι οι ναζιστές της Χρυσής Αυγής είναι κακοί όχι επειδή είναι ναζί, αλλά επειδή είναι “κρατικοί ναζί” κι όχι “αυθεντικοί εθνικοσοσιαλιστές”** (βλ. την *ξετσόπωτα φιλοναζιστική προκήρυξη τους της 22ας Μαρτίου 2010* <https://athens.indymedia.org/post/1146707/>).

Οι ανατριχιαστικοί “Πυρήνες”, μάλιστα, είχαν τομήσει στο παραπάνω κείμενο τους να γράψουν ότι οι αντιλήψεις “περί φυλής” (των ναζιστών) και “περί προλεταριάτου” (των κομμουνιστών) ανήκουν στο 20ό αιώνα, τονίζοντας για κάλυψη ότι “και με αυθεντικούς εθνικοσοσιαλιστές, θα είχαν βαθιές διαφορές”. **Κανένας επαναστάτης, ούτε καν απλός αντιφασίστας δε θα μιλούσε ποτέ με τόση αβρότητα και ευγένεια για τους χιτλερικούς, πλέκοντας μάλιστα στο εγκώμιο του παλιού κολλητού των Κ. Πλεούρη - Μιχαλολιάκου, σημερινού υποστηρικτή του Ρωμανού, φαιο-“κόκκινου” ναζιστή Αριστοτέλη Καλέτζη** (βλ. το ναζιστικό ιστολόγιο Μαύρος Κρίνος, το οποίο επιμελείται ο ίδιος και στο οποίο περισεύουν οι ύμνοι στους “Πυρήνες” [http://mavroskrinos.blogspot.gr/2014/12/blog-post\\_8.html](http://mavroskrinos.blogspot.gr/2014/12/blog-post_8.html)), όπως γίνεται στην παραπάνω προκήρυξη. **Κανένας πραγματικός δημοκράτης δεν θα θεωρούσε μεγαλύτερο πρόβλημα το να είναι κάποιος “κρατικός ρουφιάνος” από το να είναι ναζιστής, ακόμη κι αν είναι και τα δύο.**

**Η μεγαλύτερη καταδίκη του Ρωμανού θα ήταν η απαξίωσή του από τις πλατιές μάζες ως ακροδεξιού με “επαναστατικό μανδύα”, ως φορέα της αντικοινωνικής - αντιλαϊκής βίας, εχθρού της δημοκρατίας και της προκοπής αυτού του τόπου. Αυτό θα έκανε μια αστική τάξη με δημοκρατικά χαρακτηριστικά, που θα ‘χε ηγηθεί κάποτε στην ιστορία της σε κάποιους έστω αντιφασιστικούς και αντιμπεριαλιστικούς αγώνες. Η ελληνική όμως άρχουσα τάξη, βαθιά στιγματισμένη από το ταγματσαφελίτικο και μοναρχοφασιστικό παρελθόν της, την ιστορική ξενοδουλεία της, τον από γεννησιμίου αντιδραστικό χαρακτήρα της, βλέπει στο Ρωμανό τα κουσούρια της και δεν έχει ηθικό και πολιτικό ανάστημα, ούτε και τη διάθεση να του αντιπαρατεθεί πολιτικά. Είναι σάρκα από τη σάρκα της, ο Ρωμανός είναι τελικά η**

## Η Χρυσή Αυγή και ο αρχιναζιστής Καλέντζης ανοικτά υπέρ Ρωμανού- Πυρήνων με “κουμπάρο” τον ΣΥΡΙΖΑ

**Η κατάληξη της υπόθεσης των “αδειών για σπουδές” του κρατούμενου ληστή Ρωμανού δικαίωσε πέρα για πέρα τη θέση της ΟΑΚΚΕ ότι επρόκειτο για καθεστωτική δουλειά “ηρωοποίησης” ενός πολιτικά αντιδραστικού ανθρώπου που καμώνεται τον επαναστάτη.**

Η θέση αυτή είχε μεγάλη απήχηση σε πάρα πολλούς δημοκράτες και σε σημαντικό τμήμα αριστερών ανθρώπων στη βάση. Συνάντησε όμως και τη λάσπη του σοσιαλισμού, ο οποίος έκανε επικλήση στη “νεότητα” του Ρωμανού, στα “ιδανικά” του και στην “πρωτόγνωρα αξιοπρεπή” του στάση. Για όλα αυτά τοποθετηθήκαμε διεξοδικά στις 9 του Δεκέμβρη.

Σε εκείνο το άρθρο μας, αναφερόμαστε στην ανοικτή στήριξη την οποία έλαβε ο Ρωμανός και το αναρχικό στη μορφή, ναζιστικό στην ουσία ρεύμα της “Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς”, το οποίο ο τελευ-

ταίος έχει δηλώσει ότι θαυμάζει και στηρίζει, από τον σεσημασμένο ναζιστή, παλιό στέλεχος της 4ης Αυγούστου του Κ. Πλεύρη (μαζί με τον αρχιναζί Μιχαλολιάκο), Αριστοτέλη Καλέντζη, μέσω του ιστολογίου “Μαύρος Κρίνος”.

Εκεί ο σκληρός χιτλερικός Καλέντζης, ο οποίος εμφανίζεται με την πλέον φαιο-“κόκκινη”, ψευτοεπαναστατική ναζιστική φασάδα των Ταγμάτων Εφόδου των Στράσερ - Ρεμ, δηλαδή ως οπαδός της “αριστερής” - εργατίζτικης τάσης του κόμματος του Χίτλερ (την οποία ο τελευταίος ξεπάτωσε και εξολόθρευσε στη νύχτα των μεγάλων μαχαριρών,

το 1934), κάνει ένα πρωτοφανές άνοιγμα στους Πυρήνες: παίρνοντας υπ’ όψη του την βαθιά περιφρόνησή τους για τις εργατικές - λαϊκές μάζες, τον πραξικοπηματισμό και την φασιστική - ελιτιστική τους έπαρση απέναντι στον μέσο άνθρωπο, που τάχα είναι “σκουληκάκι - σκλάβος του συστήματος”, ο Καλέντζης αναφωνεί: Σεις οι “Πυρήνες” δεν έχετε σχέση με τη μαρξιστική επαναστατική σοσιαλδημοκρατία του 19ου αιώνα και τον επαναστατικό κομμουνισμό του 20ού! Σεις είστε δικοί μας, άριοι, ελιτιστές, μηδενιστές και μάλιστα από τους καλύτερους, μιας και σας “κυνηγεί” το κράτος και δεν έχετε πάρει βουλευτικές έδρες, όπως η “ρεφορμιστική” - στο ναζισμό της - Χρυσή Αυγή!

Γράφει στο υπό τον Καλέντζη ιστολόγιο

ένας ναζιστής με το ψευδώνυμο Λοθάριος, αναπτύσσοντας τη “σκέψη Καλέντζη” και ασκώντας “κριτική” σε πολλούς κλασικούς ακροδεξιούς που αντιπαθούν τον Ρωμανό ως τάχα “παιδί της ευρύτερης Αριστεράς”: “Στην περίπτωση του Ρωμανού και της “Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς - Φράξιας Μηδενιστών”, οι ακροδεξιοί, αλλά δυστυχώς και αρκετοί εθνικόφρονες νοστορπίας και αισθητικής “εθνικοσοσιαλιστές”, έσπευσαν να κατατάξουν ηλιθιωδώς τόσο τον νεαρό αγωνιστή όσο και την ομάδα αυτή στην οποία συμμετείχε στον χώρο της αναρχίας και φυσικά στην ευρύτερη αριστερά. Εάν η πολιτική τους κουλτούρα άξιζε κάτι περισσότερο από την αισθητική

συνέχεια στη σελ. 8

συνέχεια από δίπλα

βαθιά αλήθεια της.

### Κυβέρνηση, αντιπολίτευση και κίνημα τύπου Ρωμανού στην ίδια βάρκα.

Από την ανάληψη της ηγεσίας της ΝΔ από τον Κ. Καραμανλή τον ανιψιό το 1997, όλες οι καθεστωτικές ηγεσίες, από τη Χρυσή Αυγή μέχρι τους “Πυρήνες”, έχουν βάλει τα σφυριά τους να βαρύνε σε μια και μόνη κατεύθυνση: καταστροφή της παραγωγικής βάσης της χώρας, βασικά της βιομηχανίας του μεγάλου εργοστάσιου, της βάσης της εθνικής της ύπαρξης και ανεξαρτησίας, με τελικό στόχο την υποδούλωση και το πούλημά της στο ρώσικο σοσιαλμπερριαλισμό (και στους συμμάχους και φίλους του, Κίνα - Κατάρ κλπ.).

**Το σαμποτάζ και η καταστροφή γίνονται σε τρία παράλληλα επίπεδα: σε κυβερνητικό, σε “αγωνιστικό” αντιπολιτευτικό και σε “εξωθεσμικό επαναστατικό”.** Οι κυβερνήσεις Α. Παπανδρέου, Σημίτη, Κ. Καραμανλή ανιψιού, Γ. Παπανδρέου και Σαμαρά - Βενιζέλου χτυπάνε την παραγωγή με τους φόρους, τους σαμποταριστικούς νόμους τους, την τιμή του ηλεκτρικού, τις επιλεκτικές διώξεις αστών, τελικά με το Συμβούλιο της Επικρατείας και τις βιομηχανοκτόνες αποφάσεις του. Από κάτω, ΣΥΡΙΖΑ - ψευτοΚΚΕ στήνουν “λαϊκούς” - ακροδεξιούς “αγώνες” καταστροφής, τύπου Χαλκιδικής, αλλά και ψευτοαπεργίες, με τραμπούκους και δήθεν “οικολόγους”, εκμεταλλούμενοι κάθε πολιτική καθυστέρηση και αντιεπιστημονικό πνεύμα στις τάξεις του λαού.

Και τέλος, οι “Πυρήνες” και οι άλλες συμμορίες δίνουν το τελικό χτύπημα με μπόντες, ανατινάξεις, σφαίρες, καταστρέφοντας δυτικές ή ντόπιες αστικές επενδύσεις, καθώς και ήδη υπάρχουσες παραγωγικές μονάδες που παραπαίου.

Ο Ρωμανός και η “αντιτραπεζική” του υστερία δεν έχει τίποτε να ζηλέψει από τα “αντιτραπεζικά” κηρύγματα του φασίστα Τράγκα ή του σοσιαλφασίστα κνίτη Μπογιόπουλου, την ώρα που οι “Έλληνες” παντοδύναμοι τραπεζίτες” χάσαν τις τράπεζές τους πρώτα από το κράτος, λόγω χρεοκοπίας και τελικά από τη Ρωσία (Τράπεζα Πειραιώς), από το Κατάρ (Alpha Bank) και από τους ρωσοφτιαγμένους Έλληνες ολιγάρχες τύπου Μυτιληναίου (Eurobank). Σε λίγο, η Εθνική Τράπεζα, η οποία είναι κρατική, θα ‘ναι κι αυτή στα χέρια της Ρωσίας, δηλαδή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Ποιο κράτος και ποιες πολιτικές δυνάμεις να σκίσουν τη φόδρα του “νεολαϊκού αγωνιστή, συμβόλου αξιοπρέπειας” Ρωμα-

νού, που δεν τολμάει να ζητήσει καν λευτεριά από τη φυλακή, όπως θά ‘κανε αν ένιωθε πραγματικά αντικαθεστωτικός “επαναστάτης”, αλλά ζητάει απλώς “ρεφορμιστικά” να βγαίνει που και που για να πηγαίνει τάχα στο μάθημα της Διοίκησης Επιχειρήσεων;

Οι άνθρωποι του καθεστώτος έχουν κοινές στρατηγικές στοχεύσεις, κοινούς εχθρούς και τελικά κοινά ιδανικά με το “σύμβολο αξιοπρέπειας” του σοσιαλφασισμού: μίσος για τη δημοκρατία και την πρόοδο, μίσος για την εργατική τάξη και το λαό, μίσος για κάθε ανάπτυξη και εθνική ανεξαρτησία. Αυτός είναι και ο λόγος που το κίνημα για τον Γρηγορόπουλο, μέσα στο οποίο εντάχθηκε εκείνο για το Ρωμανό και τελικά το απορρόφησε συνθηματολογικά, δεν βρήκε αυτή τη φορά να πει ούτε μια λέξη καταγγελίας για την όλο και πιο φασιστική όλο και πιο χρυσαυγίτικη αστυνομία που βασανίζει μετανάστες και που δολοφόνησε τον Γρηγορόπουλο.

### Το ψεύτικο δίλημμα σχετικά με τις εξετάσεις εκτός φυλακών του Ρωμανού

Η ΟΑΚΚΕ θεωρεί ότι έτσι όπως στήθηκε η υπόθεση Ρωμανού, το δίλημμα “αν έχει δικαίωμα να πάρει ή να μην πάρει άδεια για να δίνει εξετάσεις ο ληστής Ρωμανός” δεν έχει νόημα.

Κατ αρχήν από θέση αρχής πλέον το σημερινό ελληνικό δικαστικό σύστημα είναι εντελώς σάπιο όπου έχει να δικάσει ζητήματα πολιτικού ενδιαφέροντος. Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι ένα δουλικό εργαλείο της ευρύτερης πολιτικής εξουσίας, δηλαδή εργαλείο του χειρότερου φασιστικού κοινού παρονομαστή της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης. Το ποιοτικό άλμα αυτής της δουλικής σαπίλας ήταν η αθώωση του ναζιστή Πλεύρη από τον Άρειο Πάγο το 2009 με το διακομματικό αποδεκτό σκεπτικό ότι μπορεί κανείς ελεύθερα να προπαγανδίζει την εξόντωση των Εβραίων αρκεί να επικαλείται το ότι αυτοί συνωμοτούν για την παγκόσμια κυριαρχία. Στην ουσία δουλικός είναι εδώ και καιρό και ο ίδιος ο ρόλος της νομοθετικής εξουσίας, δηλαδή της Βουλής και των βουλευτών απέναντι στο βαθύ ρωσοκίνητο διακομματικό ηγετικό μπλοκ εξουσίας. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες το ποιος ληστής θα βγαίνει από την αστυνομία και μετά από τα δικαστήρια ότι είναι μέλος μιας συμμορίας και ποιος απλός συμπαθών ώστε να έχει το δικαίωμα ή να μην έχει το δικαίωμα να σπουδάσει εκτός φυλακών, το ποιος είναι ο νόμος που κάθε φορά ισχύει σχετικά με το δικαίωμα των σπουδών του κάθε κρατούμενου, κλπ είναι ζητήματα που

κυριολεκτικά μπορούν να στήνονται από την πολιτική διακομματική συμμορία που κυβερνάει την Ελλάδα. Μάλιστα σε ζητήματα με πανευρωπαϊκό πολιτικό ενδιαφέρον, όπως το “κίνημα της φωτιάς” για τον Ρωμανό που συμπίπτει, πιστεύουμε όχι τυχαία, με τις διαπραγματεύσεις με τη τρίκα και μέσα στο προεκλογικό σκηνικό, αυτή η συμμορία είναι σε θέση να ελέγχει πολιτικά και τις ανακοινώσεις των γιατρών και των νοσηλευτών και τις δημοσιογραφικές επαφές με τον απεργό πείνας, να νομοθετεί όπως γουστάρει και τελικά να καθοδηγεί κυριολεκτικά την τελική εικόνα σε όλα τα επίπεδα, φυσικό, νομικό, δικαστικό, αστυνομικό, και κυρίως πολιτικό της συγκεκριμένης σύγκρουσης. Όταν η πολιτική μάχη εξελίσσεται σε τέτοια επίπεδα εμείς μπορούμε να κάνουμε αναλύσεις και να χαράζουμε γραμμή πατώντας πάνω σε αδιάσειστα και πλατειά γνωστά πολιτικά στοιχεία.

Αυτό που εμείς μπορούμε να επισημάσουμε με σιγουριά είναι ότι εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με τα δημοκρατικά δικαιώματα ενός κρατούμενου ληστή, αλλά με ένα πολιτικό κίνημα, που με πρόσημα αυτά τα δικαιώματα, θέλει να δικαιώσει και να δυναμώσει μια πολύ βαθύτερη ευρύτερη από τα πάνω και από τα έξω καθοδηγούμενη πολιτική ληστείας και καταστροφής της χώρας.

Ήδη οι ρωσόδουλοι χρησιμοποιούν τη βία των “Πυρήνων” και του “κινήματος συμπαράστασης” στο Ρωμανό για να υποδύονται στην ΕΕ ότι έχουν απέναντί τους ένα “επαναστατικό κίνημα” που τάχα τους απειλεί πραγματικά και να ζητάνε από αυτήν διαρκή πολιτική κάλυψη και κυρίως δανεικά στο ατέλειωτο και πιο βαθύ έγκλημα τους που είναι οι παραγωγική καταστροφή της χώρας και η εξαγορά της από τους ρωσοκινέζους νεοαποικιοκράτες. (Δες πως πρόσφατα βούτηξαν από την ΕΚΤ 12 δις Ευρώ για τις ρωσοκρατούμενες ελληνικές τράπεζες, απειλώντας ότι βυθίζονταν σε νέα χρεωκοπία).

Κείνο που έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι η φτώχη και άνεργη εργατική νεολαία, οι λαϊκοί άνθρωποι που οι παλιάνθρωποι του πολιτικού καθεστώτος, με πρωτομάστορες τους ηγέτες των ΣΥΡΙΖΑ - ψευτοΚΚΕ και παραπίσω τους Σαμαροβενιζέλους, τους πέταξαν στα κρύα δωμάτια του σπιτιού τους, έξω από την παραγωγή, χωρίς δουλειά και χωρίς ελπίδα, να καταλάβουν ότι οι Ρωμανοί δεν είναι ήρωες ούτε υπερασπιστές τους, αλλά από ιδεολογική και πολιτική άποψη βαθιοί εχθροί τους.

Το ρεύμα στο οποίο εντάσσεται ο Ρωμανός είναι, μετά από το χρυσαυγίτικο, το πιο βαθιά μεταεργατικό και αντιλαϊκό απ’ όσα “βλασταίνουν” στο καθεστωτικό πε-

ριβόλι. Απεχθάνεται κάθε προσπάθεια οργάνωσης της εργατικής τάξης και του ανενεργού, άνεργου σήμερα κομματιού της, για ψωμί - δουλειά - δημοκρατία, ανάπτυξη, ανθρωπιά, για μια κοινωνία οργανωμένη στη βάση του δίκιου κι όχι της υποκρισίας και της υπουλίας.

Τα καθεστωτικά καθάρματα, κυβερνητικά και “αντιπολιτευτικά”, τσάκισαν μισθούς, συντάξεις, κάθε δίχτυ προστασίας κατακτημένο με αιματηρούς αγώνες από αυτό το λαό και τα ρεύματα τύπου “Πυρήνων” και “προστατών” τους τύπου ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, **ποτέ δεν αντιστάθηκαν πρακτικά στα μέτρα της εξαθλίωσης του προλεταριάτου με οποιαδήποτε κάπως καλά προετοιμασμένη και έτσι πετυχημένη απεργία διαρκείας.** Το μόνο που ήξεραν να κάνουν ήταν να πρωτοστατούν στο γκρέμιμα, στο τσάκισμα της παραγωγής, στην αποδιάρθρωση κάθε προσπάθειας για εργατική και λαϊκή αυτοοργάνωση, μέσα και από τις 24ωρες ψευτοαπεργίες και παραστάσεις βίας και καταστροφής που δίνουν κάθε τόσο στο κέντρο της Αθήνας, αλλά και μέσα από την υπονόμευση και το καπέλωμα, σε τοπικό επίπεδο. **Τελικά μόνο στους ένστολους, δηλαδή στο χέρι κάθε μελλοντικού φασισμού δόθηκαν κάποιες μισθολογικές ικανοποιήσεις.**

Η εργατική τάξη, η φτωχολογία και οι άνεργοι μια λύση έχουν: **να οργανωθούν παντού, πρωτοπόρα και δυναμικά, μακριά και σε σύγκρουση με τους τραμπούκους - στελέχη της ψευτοαριστεράς και της ψευτοαναρχίας, για δημοκρατία και δουλειά, ενάντια στο παραγωγικό σαμποτάζ, για την επιβίωση του λαού και του έθνους** (του έθνους με τη δημοκρατική έννοια, στο οποίο περιλαμβάνονται και οι μετανάστες που έχουν φτιάσει τη ζωή τους και τα όνειρά τους σε τούτη δω τη χώρα).

Από αυτούς τους αγώνες, που θα οδηγήσουν, με την πρωτοπόρα και καθοδηγητική συμβολή της ΟΑΚΚΕ, στη δημιουργία του νέου, αληθινού ΚΚΕ, θα γεννηθούν οι ήρωες και οι πραγματικοί αυτοθυσιακοί άνθρωποι, που ο λαός θα τους αγαπήσει αυθόρμητα και ειλικρινά, γιατί θα είναι σάρκα από τη σάρκα του και γι’ αυτό εχθροί κάθε “επαναστατικής” έπαρσης, και κάθε άλλης καθεστωτικής υποκρισίας. Τότε και τα παιδιά της αστικής τάξης, όπως ο Ρωμανός, εάν κι εφ’ όσον σιχαινόνται τον αντιδημοκρατισμό και την αδικία της, θα έχουν την πραγματική επιλογή να την αρνηθούν βαθιά και ειλικρινά και να γίνουν ένα με το λαό, τη δημοκρατία και την επανάσταση, αντί να γίνουνται μισάνθρωποι και καταστροφείς.

# Η Ρωσία ξαναγράφει σοσιαλφασιστικά την ιστορία για Χιροσίμα - Κριμαία - Αφγανιστάν

**Η έλλειψη σε παγκόσμια κλίμακα αντιιμπεριαλιστικού κινήματος με ξεκάθαριση δημόσια κτητική - επαναστατική γραμμή, αλλά και η αχρησιότητα και υποχωρητικότητα των δυτικών, οικονομικά κυρίαρχων ιμπεριαλιστών απέναντι στη ρώσικη, φασιστική ιμπεριαλιστική επιθετικότητα έχει αποχαλινώσει τελείως τους νέους τσάρους του Κρεμλίνου.**

Αφού λοιπόν έκαναν ανοιχτή κατοχή στην ουκρανική Κριμαία και καλυμμένη κατοχή σε τμήματα των δύο ουκρανικών επαρχιών Ντονέτσκ και Λουχάνσκ, οι Ρώσοι εθνικο-“μπολσεβίκοι”, ιδεολογικά φαιο-“κόκκινοι” ναζήδες ιμπεριαλιστές ετοιμάζονται να ξαναγράψουν την ιστορία από το 1945 και δώθε καταπώς τους βολεύει. Με μια μέθοδο, δηλαδή, που μεταξύ άλλων θα δικαιώνει ιστορικά τους φασίστες και ναζιστές, όπου αυτοί αντιπαρέθεσαν ιστορικά με τους φιλελεύθερους.

Οι Ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές κάνουν δηλαδή το ακριβώς αντίθετο από αυτό που έκανε η λενινιστική - σταλινική ΕΣΣΔ, της οποίας παριστάνουν τους ιδεολογικούς “συνεχιστές”, η οποία ενώθηκε σε αντιφασιστικό μέτωπο και με τον πλέον ακραιφνή πολιτικά και οικονομικά φιλελεύθερο, με μόνη προϋπόθεση την ειλικρινή αντίθεσή του με τον φασιστικό Άξονα Γερμανίας - Ιταλίας - Ιαπωνίας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Σύμφωνα λοιπόν με άρθρο των Los Angeles Times (1), οι Ρώσοι ετοιμάζουν, με επίσημες μάλιστα κρατικές και κοινοβουλευτικές πράξεις, να αναθεωρήσουν την σύγχρονη παγκόσμια ιστορία σε τρία κομβικά σημεία, πάντα φυσικά προς όφελος της νεοτσαρικής πολιτικής τους. Τα τρία αυτά σημεία είναι ο χαρακτήρας του χτυπήματος των Συμμάχων με ατομική βόμβα στη Χιροσίμα το 1945, η παραχώρηση από τη σοβιετική Ρωσία στη σοβιετική Ουκρανία της χερσονήσου της Κριμαίας το 1954 και τέλος η “σοβιετική” - μεγαλωρώσικη εισβολή 1979-1989 στο Αφγανιστάν.

Επικεφαλής αυτής της πρωτοφανούς προσπάθειας αναθεώρησης της ιστορίας και εισηγητές των αλλαγών αυτών είναι οι πρόεδροι των δύο κοινοβουλευτικών σωμάτων της Ρωσίας, ο πρόεδρος της Κάτω Βουλής (Κρατική Δούμα) Σεργκέι Ναρίσκιν και η πρόεδρος της Άνω Βουλής (Συμβούλιο της Ομοσπονδίας), Βαλεντίνα Ματβιένκο (ιδιαίτερα αγαπητή στους Έλληνες ναζιφασίστες και στον ΣΥΡΙΖΑ), τσιράκια και οι δύο του αρχηγέτη του ρώσικου φασισμού, Βλάντιμιρ Πούτιν και μέλη του κόμματός του “Ενιαία Ρωσία”.

## “Χιτλερικό έγκλημα” η Χιροσίμα

Η πρώτη πράξη, πρωτοφανής στα ιστορικά χρονικά, είναι ο **σχεδιασμός να “δικαστούν” από το ρωσικό κράτος οι ΗΠΑ για τη ρίψη της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα**, η οποία προτείνεται να κριθεί σύντομα από το ρωσικό κοινοβούλιο ως έγκλημα “ισάξιο με εκείνα της χιτλερικής Γερμανίας”!

Πρόκειται για άποψη - θέση του ιστορικού αναθεωρητισμού όλων των νεοχιτλερικών ψευτοϊστορικών, οι οποίοι στο όνομα των άμαχων θυμάτων από την πλευρά του άδικου - φασιστικού στρατοπέδου στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, σχετικοποιούν το δίκιο και το άδικο και ουσιαστικά αθωώνουν τη χιτλερική Γερμανία και τους συμμάχους της, στο όνομα της θεωρίας “όλοι έκαναν εγκλήματα, απλώς ο νικητής επέβαλε τη δική του αλήθεια κι έκρυψε τα δικά του”.

**Η ατομική βόμβα στη Χιροσίμα**, παρά τη φρίκη για τους αμάχους, που έδωσε μάλιστα επιχειρήματα στο παγκόσμιο δημοκρατικό κίνημα (και σωστά) να ζητήσει την κατάργηση ΟΛΩΝ των πυρηνικών όπλων (θέση και της σταλινικής ΕΣΣΔ και της μαοϊκής Λαϊκής Κίνας), **δεν ήταν μια άδικη αλλά μια δίκαιη πράξη, που όταν έγινε είχε την έγκριση του παγκόσμιου αντιφασιστικού στρατοπέδου, δηλαδή και της ΕΣΣΔ**. Αυτός ο έσχατος βομβαρδισμός, όπως έχουμε γράψει και στο παρελθόν, τσάκισε τον ιαπωνικό κανιβαλικό ιμπεριαλισμό και τον ανάγκασε σε άνευ όρων συνθηκολόγηση, σώζοντας δεκάδες χιλιάδες ζωές σοβιετικών, εγγλέζων, αμερικανών και κινέζων στρατιωτών, τελικά και γιαπωνέζων, οι οποίοι θα έπρεπε να θυσιαστούν για να καταληφθούν τα ιαπωνικά νησιά, μιας και ο γιαπωνέζικος αυτοκρατορικός στρατός είχε εντολή να μάχεται μέχρι και του τελευταίου στρατιώτη.

**Δεν είναι τυχαίο ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν μπόρεσε ποτέ ξανά να κάνει χρήση της ατομικής βόμβας, ούτε π.χ. στην Κορέα, ούτε στο Βιετνάμ**, ακριβώς γιατί σε αυτές τις περιπτώσεις, επει-

δή οι πόλεμοι αυτοί ήταν άδικοι και ιμπεριαλιστικοί από την πλευρά των ΗΠΑ, η Ουάσιγκτον δεν είχε το κύρος και το ηθικό έρμα να χτυπήσει τους λαούς των χωρών αυτών με τέτοια συντριπτική δύναμη πυρός (παράλληλα βέβαια υπήρχε και η “πυρηνική” ισορροπία πρώτα με τη σοσιαλιστική και στη συνέχεια με τη σοσιαλιμπεριαλιστική ΕΣΣΔ).

Προς τι λοιπόν αυτή η κίνηση των πούτινικών διαστρεβλωτών της ιστορίας; Την απάντηση την έχουν δώσει εδώ και χρόνια, εδώ στην Ελλάδα και όχι στη Μόσχα, κάποιοι μικρομεσαίοι πράκτορες του Κρεμλίνου. Η Παπαρήγα και πρόσφατα ο Κουτσούμπας του ψευτοΚΚΕ, όπου σταθούν κι όπου βρεθούν, διηγούνται μια ιστορία του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των ρωσικών αφεντικών τους:

ΗΠΑ και Μεγάλη Βρετανία, οι “πραγματικοί” τάχα υπεύθυνοι για τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, συνέλαβαν το “σατανικό” σχέδιο να στρέψουν τη Γερμανία ενάντια στην ΕΣΣΔ και τανάπαλιν, ώστε οι δύο τους να πολεμήσουν μεταξύ τους και να αποδυναμωθούν και στο τέλος οι “επάρατοι” δυτικοί να τους καθυποτάξουν. Άρα, η πάλη της ΕΣΣΔ το 1941-1945 ήταν ουσιαστικά όχι πάλη ζωής και θανάτου με τους κτηνανθρώπους - φονιάδες του Γ΄ Ράιχ, αλλά με τα “αμερικανοβρετανικά σχέδια” για την Ευρώπη, στα οποία (σύμφωνα με αυτή την “αντιιμπεριαλιστική” ρώσικη - κιντική ανάλυση) “αντικειμενικά” αντιστάθηκε και ο Χίτλερ, γι’ αυτό και οι Αμερικανοβρετανοί συμμάχησαν με την ΕΣΣΔ και τον κατατρόπωσαν!

“Κακός ο Χίτλερ, δε λέμε, αλλά ο πυρήνας της αντίδρασης και υποκινητής του πολέμου ήταν οι Αμερικανοβρετανοί”. Αυτή είναι η γραμμή του Κρεμλίνου από το Μπρέζνιεφ και δώθε και αυτήν εκλαϊκεύουν και τα πρακτορεία της Ρωσίας τύπου ψευτοΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ναζιστών και ακροδεξιών στις διάφορες χώρες. **Στόχος; Η δικαιολόγηση - μεθαύριο - της συμπίεσης “αριστερών αντιιμπεριαλιστών” και κλασικών φαιών φασιστών κατά της Ευρώπης, της δημοκρατίας και του διαφωτισμού, σε τελική ανάλυση κατά των λαών, του προλεταριάτου και της πραγματικής Αριστεράς.**

Ήδη άλλωστε ο σοσιαλφασισμός στην Ελλάδα, εδώ κι εκεί, όταν του επισημαίνεται από δημοκράτες η εκτρωματική συμμαχία ψευτοαριστεράς - ακροδεξιών και φασιστών στον φιλοπυρηνισμό και αντιευρωπαϊσμό, έχει αρχίσει να ψιθυρίζει ότι αυτό είναι μια “επανάληψη του συμφώνου Ρίμπεντροπ - Μολότοφ”, το οποίο φυσικά ήταν τακτική και όχι στρατηγική επιλογή του Στάλιν και της ΕΣΣΔ, όπως πονηρά το διαστρέφουν οι σοσιαλφασίστες.

## Η Κριμαία πρέπει να είναι “από πάντα” τσαρική!

Η δε διοικητική πράξη την οποία ετοιμάζουν οι Ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές για την ακύρωση της παραχώρησης της Κριμαίας στην Ουκρανία από τη Ρωσία, στα πλαίσια της ενιαίας ΕΣΣΔ, το 1954, πέραν της ουσιαστικής της γελοιότητας, αφού σήμερα η Ρωσία έχει κάνει εκ νέου κατοχή στη χερσόνησο και τη θεωρεί πλέον “αναπόσπαστο κομμάτι του ρωσικού εδάφους”, είναι το κλείσιμο του ματιού σε εκείνους νεοτσαρικούς, αφιονισμένους επεκτατιστές μέσα στην ίδια τη Ρωσία, που δεν επιθυμούν πολύ “κομμουνισμό” στον τσαρισμό τους και μισούν βαθιά τις κομμουνιστικές, διεθνιστικές κληρονομίες της πραγματικά σοσιαλιστικής περιόδου της ΕΣΣΔ.

Η Κριμαία είχε παραχωρηθεί στην Ουκρανία από την ηγεσία Χρυστόσοφ, στην οποία όμως παραχώρηση συμφωνούσαν ακόμη οι διεθνιστές και όχι μεγαλωρώσοι σωβινιστές Μολότοφ - Μαλένκοφ - Καγκάνοβιτς, επειδή **η οικονομική και υλική ζωή της χερσονήσου ήταν εντελώς περισσότερο δεμένη με την ουκρανική ενδοχώρα, με την οποία επικοινωνεί χερσαία, παρά με τη Ρωσία, με την οποία τη χωρίζει η θάλασσα**. Βέβαια, ο σοσιαλφασίστας Χρυστόσοφ έκανε αυτήν την παραχώρηση όχι γιατί ήταν ιστορικά ώριμη, δηλαδή δίκαιη και για την Ουκρανία και για τη Ρωσία,

αλλά γιατί ήθελε τότε τη συμμαχία με τους Ουκρανούς αντικομμουνιστές σωβινιστές ενάντια στη σταλινική, επαναστατική κομμουνιστική ομάδα και τη γραμμή της και η Κριμαία ήταν ένα καλό “δώρο” - αντάλλαγμα (Χρυστόσοφ και Μπρέζνιεφ ήταν και οι δύο εθνικά Ρώσοι από την ανατολική Ουκρανία).

Ήδη, όπως έχει αποκαλύψει το γαλλικό δίκτυο France 24, πολλοί Ρώσοι “εθελοντές” - φασίστες οι οποίοι πάνε να πολεμήσουν στην ανατολική Ουκρανία ως μέλη των φιλορώσικων, ένοπλων αποσχιστικών συμμοριών, **βρίζουν σε δηλώσεις τους τον Λένιν και τους μπολσεβίκους ότι “πούλησαν αυτά τα προαιώνια ρωσικά εδάφη στους Ουκρανούς” και τώρα η Ρωσία “θα τα πάρει πίσω”**. Ταυτόχρονα, ο Πούτιν βάζει τους λακέδες του στις περιοχές αυτές της Ουκρανίας να κουνάνε και κόκκινες σημαίες με σφυροδρέπανα σαν τάχα “νοσταλγία της ΕΣΣΔ” και αντίσταση “στους ναζί του Κιέβου”. Κι εδώ δηλαδή το φαιό του τσαρισμού και του μεγαλωρώσικου σωβινισμού συναντάει το ψεύτικο “κόκκινο” του φασιστικού τύπου αντιδυτικισμού.

## “Καλώς εισβάλαμε στο Αφγανιστάν!”

Η τελευταία και πιο κραυγαλέα πρωτοβουλία την οποία προτίθενται να αναλάβουν οι πούτινικοί είναι η ακύρωση απόφασης του Ανώτατου Σοβιέτ της σοσιαλ-ιμπεριαλιστικής ΕΣΣΔ του 1989, με την οποία χαρακτηριζόταν λάθος η εισβολή και 10χρονη κατοχή του Αφγανιστάν. Αυτή η απόφαση ήταν κοροϊδία και στάχτη στα μάτια της Δύσης, για να περνάει η τελευταία τον τότε μεγαλωρώσο ηγέτη Γκορμπατσόφ, σημερινό αβανταδόρο του Πούτιν, ως “δικό της” και ειρηνόφιλο.

Σήμερα λοιπόν οι διάδοχοί του, μεγαλωρώσοι επεκτατιστές - ναζιστές ιμπεριαλιστές, πετάνε τη μάσκα και **ουσιαστικά παραδέχονται εμμέσως ότι η εισβολή σε τίποτα δεν είχε να κάνει με “μαρξισμούς” και “αντιιμπεριαλισμούς”, αλλά ήταν μια απροσχημάτιστη ιμπεριαλιστική επέλαση και κατοχή** (γι’ αυτό άλλωστε και ο αφγανικός λαός την πολέμησε τόσο λυσσασμένα και ηρωικά).

Παράλληλα, η κίνηση αυτή ξεσχίζει τη θεωρία των κιντών και - πλέον - και των “μ-λ” νεοτροτσκιστών ότι το 1991 αποτελεί ασυνέχεια και αλλαγή ταξικής ποιότητας - φύσης των κυρίαρχων δυνάμεων στη Ρωσία. Εάν πριν το 1991 κυβερνούσαν κομμουνιστές και μετά το 1991 καπιταλιστές υπάλληλοι των Αμερικάνων, πώς αυτοί οι τελευταίοι συγκινούνται τόσο βαθιά από την “αντιιμπεριαλιστική” επέμβαση του Μπρέζνιεφ στο Αφγανιστάν και αισθάνονται την ανάγκη να την τιμήσουν και δικαιάσουν; Κι αυτό μάλιστα, σε μια στιγμή (Δεκέμβρης 2014) που οι Αμερικάνοι φεύγουν ταπεινωμένοι από ένα Αφγανιστάν που ποτέ δεν κατάφεραν να κάνουν δικό τους σε επίπεδο πολιτικής εξουσίας και στο οποίο πλέον Ρωσία (κυρίως) και Ιράν (δευτερευόντως) διατηρούν κυρίαρχη επιρροή στη σημερινή πολιτική εξουσία, η πρώτη κυρίως με τους παλιούς χαφιέδες της μέσα στη “Βόρεια Συμμαχία”.

## Η ιστορική ανάλυση υλικής δύναμης

Η ιστορία και η ερμηνεία της γίνεται υλική δύναμη τόσο για τις προοδευτικές, όσο και για τις αντιδραστικές τάξεις.

Η διαφορά είναι ότι για τις προοδευτικές τάξεις η αναθεώρηση των ιστορικών συμπερασμάτων γίνεται ώστε η αλήθεια να λάμψει μέσα από τη νέα ιστορική πείρα, που φωτίζει και λεπτομέρειες - πλευρές που παλιότερα δεν ήταν ορατές σε ένα ιστορικό γεγονός ή μία ιστορική περίοδο.

Αντίθετα, για τις αντιδραστικές τάξεις, η αναθεώρηση σημαίνει βρώμικο ξαναγράψιμο της ιστορίας στα μέτρα των αναγκών τους, ψέμα και απάτη, ώστε να υποβοηθηθούν στους άνομους σκοπούς τους για πόλεμο - βία - κατακτήσεις και άδικες προσαρτήσεις.

Αυτή η τελευταία είναι η περίπτωση των Ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών, των πιο ξεδιάντροπων ποδοπατητών των λαών μετά την εποχή της χιτλερικής Γερμανίας.

(1) Το σχετικό άρθρο των Los Angeles Times: <http://www.latimes.com/world/europe/la-fg-russia-history-20141226-story.html>

# Η ΕΛΛΑΔΑ ΒΑΣΙΚΗ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

**Α**ν η πρωθυπουργία Γ. Παπανδρέου πρόσφερε στους κινέζους νέο-αποικιοκράτες σοσιαλิมπεριαλιστές ένα πρώτο έρεισμα στο βασικό εμπορικό λιμάνι της χώρας, η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ενίσχυσε αποφασιστικά αυτή την παρουσία. Με τη συμφωνία του Νοέμβρη (και με την απαραίτητη ανοχή, έμμεση υποστήριξη όλων των κομμάτων, και τελευταία με μια επίσης συνένοχη “μουγκή” προεκλογική τροπολογία αστραπή 250 εκ Ευρώ!) η COSCO εξασφάλισε την επέκταση της δυτικής προβλήτας 3, κάτι που θα της δώσει τη δυνατότητα να διπλασιάσει τον αριθμό των εμπορευματοκιβωτίων που διακινεί σήμερα, μετατρέποντας έτσι τον Πειραιά σε βασική πύλη για τη διοχέτευση των κινεζικών εξαγωγών προς την Ευρώπη.

Πρόκειται για ένα ζήτημα τόσο πολύ κρίσιμο για το μέλλον της ευρωπαϊκής ηπείρου ώστε να ασχοληθεί μ’ αυτό η ισπανική El Pais τη στιγμή που το φιλοανατολικό ελληνικό πολιτικό καθεστώς το υποβαθμίζει συνειδητά, αν δεν το παρουσιάζει με πολύ θετικά χρώματα όπως ακριβώς οι ίδιοι οι κινέζοι νεοαποικιοκράτες. Γιατί, σε αντίθεση με την επίσημη γραμμή της ΕΕ, η ελληνική κυβέρνηση και αντιπολίτευση θεωρούν φυσικό να εκχωρούν το μεγαλύτερο λιμάνι στο φασιστικό μονοπώλιο μιας ανερχόμενης υπερδύναμης (που βαδίζει στο πλάι της χιτλερικής ρώσικης) και να καταδικάζουν τους εργαζόμενους εκεί - και σταδιακά όλη την εργατική τάξη της χώρας - στη μεγαλύτερη εξαθλίωση και εκμετάλλευση που έχει θεσμοθετήσει ποτέ αστική τάξη στη Δ. Ευρώπη τα τελευταία 70 χρόνια.

“Καμία χώρα της Ευρώπης δεν προσφέρει τέτοια δυναμικότητα”, επισήμαινε αυτή την άνοιξη ο Φου Τσενγκ, εκπρόσωπος της κινεζικής επιχείρησης, υποστηρίζοντας ότι η πραγματική κίνηση των 6.000 κοντέινερ ανά μέρα θα μπορούσε να εκτιναχθεί με την πρόσφατη εκχώρηση. Οι υπολογισμοί προβλέπουν για το 2021 μία ετήσια χωρητικότητα των 7,2 εκατομμυρίων κοντέινερ. “Ο Πειραιάς θα γίνει το μεγαλύτερο μεσογειακό λιμάνι και ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα διαμετακόμισης εμπορευμάτων της ανατολικής Ευρώπης” (βλ. El Pais, 16/12).

Η ληστρική εκχώρηση του Πειραιά ανοίγει την όρεξη των κινέζων σοσιαλμπεριαλιστών για νέα αποκτήματα, όπως είναι το λιμάνι της Θεσσαλονίκης και οι σιδηρόδρομοι ενώ παράλληλα δρομολογείται η συμμετοχή στην κατασκευή ενός τεράστιου οικιστικού, τουριστικού και εμπορικού συγκροτήματος στο Ελληνικό από τον κινεζικό όμιλο Fosun. Όλα αυτά αποτελούν τμήμα ενός μεγαλύτερου σχεδίου διείσδυσης του Πεκίνου στα Βαλκάνια και την Ευρώπη, για το οποίο γράφει αναλυτικότερα η εφημερίδα σε άλλο άρθρο της (16/12):

“Η Κίνα επιθυμεί να προσθέσει ένα τμήμα στον νέο της Δρόμο του Μεταξιού, ένα φιλόδοξο σχέδιο για να συνδέσει το έδαφός της με την Ευρώπη μέσω υποδομών και συγκοινωνιών. Ο στόχος είναι να δημιουργηθεί ένας διάδρομος που θα συνδέει το αθηναϊκό λιμάνι του Πειραιά - όπου η κινεζική επιχείρηση Cosco έχει ήδη μία παραχώρηση 35 χρόνων - με την Κεντρική Ευρώπη, σύμφωνα με την πρόταση του κινέζου πρωθυπουργού, Λι Κετσιάνγκ,

στο φόρουμ Κίνα-Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη (ECE), που διεξάγεται από χθες έως σήμερα στο Βελιγράδι με 17 χώρες.

Η γραμμή τρενών υψηλής ταχύτητας Βελιγράδι-Βουδαπέστη, που προβλέπεται για το 2017, είναι ο άξονας του σχεδίου. Η υπογραφή της συμφωνίας ανάμεσα στον Λι και τους πρωθυπουργούς της Ουγγαρίας και της Σερβίας, Βίκτορ Ορμπάν και Αλεξάνταρ Βούτσιτς, αποτελεί την κατακλείδα του φόρουμ για το Πεκίνο: είναι η πρώτη γραμμή υψηλής ταχύτητας που η Κίνα θα κατασκευάσει στην Ευρώπη”.

Ο Λι σε ένα άρθρο που δημοσιεύει το σερβικό πρακτορείο Τανγιούγκ, εξυμνεί τις αρετές του νέου Δρόμου του Μεταξιού: “Βασισμένος στο λιμάνι του Πειραιά και τη γραμμή Βελιγραδίου-Βουδαπέστης, μπορεί να γίνει μία ταχεία γραμμή θάλασσας-ξηράς ανάμεσα στην Κίνα και την Ευρώπη. Θα βελτιώσει την περιφερειακή συνδεσιμότητα, θα δώσει ώθηση στην ανάπτυξη των χωρών κατά μήκος του δρόμου και θα παράσχει μία βολική πρόσβαση στις εξαγωγές της Κίνας στην Ευρώπη, και αντίστροφα. Καλούμε σε συμμετοχή περισσότερες χώρες της ECE για να βελτιωθεί το δίκτυο”.

Στηριγμένο λοιπόν στα φιλικά του ρωσόδουλα καθεστώτα Ελλάδας-Σερβίας-Ουγγαρίας το Πεκίνο χρησιμοποιεί τα Βαλκάνια για να κατακλύσει με τα φτηνά λόγω εργασιακού ντάμπινγκ προϊόντα του τις ευρωπαϊκές αγορές. Παρά τις διαβεβαιώσεις των σοσιαλφασιστών της Κίνας, εξυπακούεται πως μια τέτοια εμπορική σχέση με μια βιομηχανική υπερδύναμη - μαγνήτη της παγκόσμιας φασιστικού αντεργατικού τύπου βιομηχανικής παραγωγής, μόνο επωφελής δε θα είναι για τα οικονομικά δεδομένα των χωρών αυτών. Δε δίνει τζάμπα η Κίνα 8 δις ευρώ σε πιστώσεις για υποδομές, ούτε κλείνει υπέρογκες συμφωνίες 2,8 δις με τη φιλική της Ουγγαρία.

Όμως η κατασκευή ενός τέτοιου δικτύου διασύνδεσης Ελλάδας-Κεντρικής Ευρώπης είναι θεμελιώδης για τους Κινέζους κυρίως για έναν άλλο λόγο: συμβάλλει στην μεσοπρόθεσμη πρόσδεση νέων χωρών στο άρμα του ρωσοκινεζικού πολεμικού άξονα για την παγκόσμια κυριαρχία.

“Το σχέδιο του Πεκίνου περνάει μέσα από επενδύσεις σε υποδομές, μεταφορές και ενέργεια, μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα και, σύντομα, την αγορά ευρωπαϊκών γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων (ενδιαφέρον του

τομέα για χώρες όπως η Βουλγαρία ή η Μακεδονία). Η εμπορική σχέση με τη ζώνη, σύμφωνα με τον κινέζο υπουργό Εμπορίου, Γκάο Χουτσένγκ, θα μπορούσε να πλησιάσει τα 48.000 εκατομμύρια ευρώ αυτό το έτος, και το Πεκίνο επιθυμεί να πετύχει τα 90.000 εκατομμύρια στα 2018.

Το 80% του εμπορίου του ασιατικού γίγαντα με την Ευρώπη διεξάγεται από θάλασσα. Εξ ου και το κινεζικό ενδιαφέρον για να προωθήσουν λιμάνια σαν αυτά της Αδριατικής στην Κροατία και την Αλβανία, αλλά επίσης και η ανάγκη να διαφοροποιήσουν και να βελτιώσουν τις εδαφικές συνδέσεις. Σχεδόν όλα τα τρένα για την Ευρώπη περνούν από την Πολωνία, πράγμα το οποίο έχει μετατρέψει τη χώρα σε ένα προσοδοφόρο λογιστικό κόμβο. Η Βαρσοβία προσβλέπει επιπλέον σε αύξηση των εξαγωγών της στην Κίνα για να ανακουφίσει τον εμπορικό αποκλεισμό που έχει επιβάλει η Ρωσία στη διαμάχη της με την ΕΕ για τον πόλεμο στην Ουκρανία.”

Στη φιλική της Σερβία, που η Ευρώπη θέλει να την εντάξει στους κόλπους της, το Πεκίνο κάνει γερή είσοδο. “Η Κίνα έχει ήδη υπογράψει μια συμφωνία για τον εκσυγχρονισμό του βασικού εργοστασίου παραγωγής ενέργειας στη Σερβία για 1.250 εκατομμύρια ευρώ. Στη διάρκεια της επίσκεψής του στο Βελιγράδι, που θα διαρκέσει ως την Πέμπτη, ο Λι θα εγκαινιάσει μια γέφυρα 1,5 χιλιομέτρου και κινεζικής κατασκευής, πάνω στο Δούναβη. Στη Βοσνία, το Πεκίνο συμμετέχει ήδη σε δύο σχέδια κατασκευής εργοστασίων ηλεκτρικής ενέργειας και έχει υπογράψει ένα προσύμφωνο για την κατασκευή ε-

νός αυτοκινητοδρόμου που συνδέει τη χώρα με την κροατική ακτή. Και στο Μαυροβούνιο έχει συμφωνήσει μία πίστωση 800 εκατομμυρίων ευρώ για την κατασκευή μιας εθνικής οδού που θα συνδέει το λιμάνι του Μπαρ με τη Σερβία”.

Όμως όλες αυτές οι επενδύσεις και οι υποδομές που φαίνονται με μια πρώτη ματιά θετικές στο οικονομικό επίπεδο για τις ενδιαφερόμενες χώρες, υποχρεώνουν τις πολιτικές ηγεσίες ακόμα και κρατών που κοιτάζουν προς τη Δύση να συμβιβάζονται με τις πολιτικές των σοσιαλναζί. Έτσι πρόσφατα: “Ο τσέχος πρόεδρος, Μίλος Ζέμαν, επισκέφτηκε την Κίνα τον περασμένο μήνα, μετά τις διαμαρτυρίες του Χονγκ Κονγκ, και απέφυγε να σχολιάσει το θέμα, δηλώνοντας ότι δε βρισκόταν εκεί για να δώσει μαθήματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά, ανάμεσα στα άλλα, για να “διδασχθεί πώς να σταθεροποιησει μια κοινωνία”. Οι τσέχοι γνωρίζουν ότι είναι καλύτερο να αποφύγουν τέτοια θέματα. Μπορούν να διδαχτούν από την εμπειρία της Εσθονίας, τον μόνο αυτόματο σ’ αυτό το φόρουμ ανάμεσα στην Κίνα και την ανατολική Ευρώπη. Το κινεζικό εμπόριο είναι κλειστό για τις εσθονικές επιχειρήσεις από τότε που ο πρόεδρος της βαλτικής χώρας δέχτηκε στα 2011 το Δαλάι Λάμα”.

Άμα μπλέξεις με τη μαφία χάνεις κάθε αξιοπρέπεια, ανεξαρτησία και ανθρωπιά. Και στην περίπτωση που θα θελήσεις να απαγκιστρωθείς απ’ αυτή τη σχέση εξάρτησης σε περιμένει ο θάνατος. Όμως οι λαοί των Βαλκανίων δε δεσμεύονται από τέτοιες κινήσεις και στους ώμους τους πέφτει το βαρύ καθήκον να τις αναίρεσουν.

## ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ: ΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥ OCCUPY CENTRAL ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΙΣ ΗΔΗ ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στις 2 Δεκέμβρη η τριμελής ηγεσία του Occupy Central, αποτελούμενη από τους πανεπιστημιακούς Μπένυ Τάι, Τσαν Κιν Μαν και τον κληρικό Τσου Γιου Μινγκ, ζήτησε από τους καταληψίες του κέντρου να αποχωρήσουν “για την ακεραιότητα και την ασφάλεια των συγκεκριμένων” ανακοινώνοντας το τέλος της πολιτικής ανυπακοής (βλ. El Pais, 2/12). Παραδόθηκαν αμέσως στην κινεζική αστυνομία, η οποία τους άφησε ελεύθερους χωρίς να τους απαγγείλει κατηγορίες. Την προηγούμενη είχε επιχειρηθεί μία περικύκλωση των κυβερνητικών κτιρίων του Χονγκ Κονγκ η οποία, χωρίς να ανταποκρίνεται στις διαθέσεις των πλατιών μαζών της πόλης, κατέληξε σε παταγώδη α-

ποτυχία.

Μ’ αυτό τον άδοξο τρόπο η ηγεσία του Occupy Central επιβεβαίωσε την εκτίμησή μας (βλ. Νέα Ανατολή, αρ. φ. 500) σχετικά με το βρόμικο ρόλο της μέσα στο δημοκρατικό κίνημα του Χονγκ Κονγκ, που ζητούσε εκλογές ελεύθερες από κυβερνητικές παρεμβάσεις. Αποδείχτηκε πια ότι επρόκειτο για πράκτορες της κυβέρνησης του Πεκίνου που χρησιμοποίησαν μεθόδους πάλης μισητές στο λαό, κρατώντας τον σε ομηρία, έτσι ώστε να σπάσουν τους δεσμούς του κινήματος με τις μάζες, να αδυνατίσουν και τελικά να σκοτώσουν το μεγαλύτερο μαζικό κίνημα που εμφανίστηκε στην Κίνα τον τελευταίο καιρό στρεφόμενο ενάντια στο συγγνό σοσιαλφασιστικό καθεστώς.

# Η Χρυσή Αυγή και ο αρχιναζιστής Καλέντζης ανοικτά υπέρ Ρωμανού- Πυρήνων με “κουμπάρο” τον ΣΥΡΙΖΑ

συνέχεια από τη σελ. 5

τους, θα είχαν καταλάβει προ πολλού ότι οι “Πυρήνες της Φωτιάς” μακράν του να αποτελούν “αριστερή” οργάνωση, τόσο από τον τίτλο τους όσο και από την πρακτική τους παραπέμπουν σε μια αναβίωση του επαναστατικού μηδενισμού του 19ου αιώνας, ο οποίος πρόετασε τον ατομικό και ωμό ηρωισμό μιας κατηγορίας επίλεκτων αγωνιστών στην “μαζική”, πολιτική και οικονομική “παξική πάλη” των σοσιαλδημοκρατικών και μεταρρυθμιστικών κινημάτων.

Γι’ αυτό και λίαν ορθώς η μαρξιστογενής αριστερά στάθηκε πάντα απέναντι σ’ αυτό το φαινόμενο στηλιτεύοντάς το ως ελιτιστική και περιφρονητική προς τις μάζες στάση. Και δεν είχε άδικο, αφού επρόκειτο για μια επανεμφάνιση του αριστοκρατικού υποβάθρου του Αρίου Ανθρώπου που δεν περιμένει καμία νομιμοποίηση από τα κάτω, από την μάζα, αλλά υποκαθιστά αυτήν την τελευταία με την πάλη της μικρής και κλειστής επίλεκτης ομάδος, του “πυρήνα” ή της “φράξιας”, μέσα από μειοψηφικές ενέργειες, ακατανόητες από τον μεγάλο αριθμό, του-τέστιν “συνωμοσίες”, που στόχο έχουν τον ολοκληρωτικό και καθαρτήριο πόλεμο, την Φωτιά!

Δεν είναι διόλου τυχαίο το ότι η κριτική του μαρξισμού, του υλισμού και εν τέλει ο Φασισμός ξεπήδησαν μέσα από τις τάξεις των υποστηρικτών της επαναστατικής βίας. Αν ο μηδενιστής είναι αυτός που εναντιώνεται σε όλες τις κυρίαρχες αξίες μιας κοινωνίας, τότε στον κόσμο του φιλελευθερισμού και του καπιταλισμού, όσοι πιστεύουν στη Φυλή και στο Έθνος, οφείλουν να είναι πρώτοι και οι φανατικότεροι εκ των μηδενιστών”.

(Τα μαύρα και οι υπογραμμιστές σε όλο το παραπάνω απόσπασμα είναι δικά μας)

Ο ναζιστής εδώ δε λέει ψέματα, γιατί είναι πολιτικά ερωτευμένος. Τον καταγοητεύει η βαθιά περιφρόνηση των “Πυρήνων” για νομιμοποίηση της δράσης τους “από τα κάτω”, από το λαό, η νοοτροπία του “επίλεκτου”, της κλειστής ομάδας, των ενεργειών μπροστά στις οποίες οι τάχα ηλίθιες μάζες στέκονται με δέος, ανήμπορες να τις εξηγήσουν.

## Η “αντισυστημική” ενότητα Πυρήνων - Καλέντζη

Ο έρωτας όμως είναι αμφίδρομος, όπως είχε φανεί από την προκήρυξη των “Πυρήνων της Φωτιάς” για τη βόμβα που είχαν βάλει σε γραφεία της Χρυσής Αυγής στην Ομόνοια, το 2010. Σε αυτήν την προκήρυξη, είχαν πλεξίσει το εγκώμιο του Καλέντζη ως “μη ρουφιάνου”, δηλαδή ως τίμιου εθνικοσοσιαλιστή! Ο Μαύρος Κρίνος δεν το ξεχνάει και κάνει μνεία σε εκείνο το κάλεσμα συμπίεσης κλασικών ναζιστών και αναρχοναζί που είχαν απευθύνει οι “Πυρήνες” γράφοντας τα εξής:

“Από πολιτικής απόψεως η “Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς” ήταν αυτή που με προκήρυξη της το 2010 μιλούσε για πιθανότητα σύμπλευσης με τους αντισυστημικούς εθνικοσοσιαλιστές, ενώ χαρακτήριζε ορθότατα την “Χρυσή Αυγή” ως συστημικό κόμμα και προέτρεπε μάλιστα τους αναρχικούς να μην χαιρόνται με τις κατασταλτικές διώξεις κατά των “φασιστών”, διότι κάλλιστα αυτές θα μπορούσαν να στραφούν και κατά των ιδίων, θέσεις που για την πλειονότητα των αριστερών της Ελλάδος φάνταζαν τότε ως

κρυποφασιστικές! Φυσικά δεν ήταν εθνικιστές ούτε εθνικοσοσιαλιστές αλλά είχαν το θάρρος να απειλούν με χτυπήματα το κυνοβούλιο και να αναγνωρίζουν την αξία τους σε ορισμένους από τους πολιτικούς τους αντιπάλους, ορίζοντας ξεκάθαρα ως βασικό και ουσιαστικό εχθρό το κράτος και το κεφάλαιο, πράγμα ανήκουστο μέχρι τότε στην Ελλάδα τόσο εξ’ αριστερών, όσο και εξ’ ακροδεξιών”.

## Η φιλοναζιστική ρητορεία της ψευτοαριστεράς

Πράγματι για την πλειονότητα των αριστερών ανθρώπων στη χώρα μας αυτές οι θέσεις των “Πυρήνων” και φαντάζονταν ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ όχι κρυποφασιστικές, αλλά ανοικτά ναζιστικές. Ωστόσο, οι ηγεσίες της ψευτοαριστεράς, κύρια των ΣΥΡΙΖΑ - ψευτοΚΚΕ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δε τις έκαναν ποτέ γνωστές στις μάζες, ούτε καν στη βάση τους, αντιθέτως έκαναν “πολεμική” στους ναζιστές της Χ.Α. με επιχειρήματα ίδια με εκείνα των Πυρήνων και του Καλέντζη: η Χρυσή Αυγή είναι κατ’ αυτούς κακή, όχι τόσο γιατί είναι ναζιστική, αλλά επειδή είναι γενικά αστική πουλημένη στους “εφοπλιστές” και στο “σύστημα”, και απλώς φωνάζει λίγο υπέρ του λαού για ξεκάρφωμα. Δεν είναι δηλαδή κατά του κνίτες κύριος εχθρός, αλλά φίλος - υπάλληλος του κύριου εχθρού, που είναι οι φιλελεύθεροι και η κλασική, δυτικού τύπου αστική τάξη.

Αυτή δεν είναι όλη - όλη η γραμμή του “Ριζοσπάστη”, των Μπογιόπουλων, των δήθεν “αντιχρυσουαγίτικων” βίντεο που έβγαζε η “Κ”ΝΕ; Αυτή δεν είναι στο βάθος και η βάση της γραμμής των “συνταγματολόγων” του ΣΥΡΙΖΑ για την ανάγκη η Χ.Α. να μην βγει ποτέ παράνομη, γιατί τάχα μετά θα βγει παράνομη και η Αριστερά, πράγμα που αυτομάτως τοποθετεί την αριστερά στο ίδιο τάχα αντισυστημικό αντι-αστοφιλελεύθερο με τους ναζί ;

Άλλωστε, το εντελώς ξεχωριστό πάθος του ΣΥΡΙΖΑ - σε κοινοβουλευτικό μάλιστα επίπεδο - υπέρ του Ρωμανού, πάθος το οποίο δεν έχει επιδείξει ποτέ ξανά για δικαιώματα κρατουμένου στις πράγματι άθλιες και τριτοκοσμικές ελληνικές φυλακές, απόδειξαν ακόμη πιο καθαρά τις εκλεκτικές συγγενειές των κυβερνητικών κνιτών του Τσίπρα (αλλά και των κλασικών κνιτών του Κουτσούμπα) με τους “επαναστάτες” αναρχοφασίστες.

Ας πούμε όμως ότι ο Καλέντζης - Μαύρος Κρίνος δε συγκροτεί μαζικό ρεύμα, οπότε θα μπορούσε να κατηγορηθεί ως προβοκάτορας για να “λερώσει” δήθεν τους Πυρήνες και το Ρωμανό. Χώρια από την προκήρυξη της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς (ΣΠΦ) του 2010, στην οποία ουδέποτε έγινε κριτική από την ψευτοαριστερά ούτε αυτοκριτική από τις ΣΠΦ, δεν έχει γραφτεί ούτε αράδα καταγγελίας της “προβοκάτσιας” ούτε από το Ρωμανό, ούτε από την οργάνωση στην οποία αυτός “ορκίζεται”. Και γιατί να γραφτεί άλλωστε; Το κάλεσμα της προκήρυξης στους “αντισυστημικούς” ναζήδες ήταν ξεκάθαρο και η ανταπόκρισή τους, έστω και με λίγα χρόνια καθυστέρηση, είναι μάλλον καλοδεχούμενη από τους “γεμάτους λύσσα” αναρχοφασίστες, που αποδείχτηκε πια ότι έχουνε όλη τη Βουλή, ναζήδες, δεξιούς και ψευτοαριστερούς στα πόδια τους.

## Και η Χρυσή Αυγή με το Ρωμανό

Τα δύσκολα για τον καθεστωτικό “ήρωα” Ρωμανό και το συνάφι του έρχονται όμως από την υποστήριξη που τους παρείχε ξεκάθαρα, με άρθρο της πριν τελειώσει η απεργία πείνας, η γυναίκα του Νο2 της ναζιστι-

κής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, Χρήστου Παππά, Ειρήνη Δημοπούλου - Παππά, με άρθρο γραμμής.

Η Δημοπούλου, που κρατάει τα κλειδιά της “μετωπικής” εφημερίδας των ναζί “Εμπρός” (η οποία στοχεύει στο πιο πλατύ ακροδεξιό κοινό), έγραψε στις 9 του Δεκέμβρη, δηλαδή πριν τη λήξη της απεργίας πείνας του Ρωμανού, άρθρο στη στήλη “ΕΓΕΡΘΗΤΙ” της ναζιστικής φυλλάδας, στο οποίο παίρνει ξεκάθαρη θέση υπέρ του, χωρίς να του ασκεί επί της ουσίας καμία κριτική, ούτε για τα μάτια, αλλά αντίθετα επαινώντας τον:

“Είναι θέση μας σαφής και ευθεία: Ο Νίκος Ρωμανός δικαιούται εκπαιδευτική άδεια. Καθήκον και αποστολή του σωφρονιστικού συστήματος είναι να σωφρονίζει. Ποιος καλύτερος τρόπος υπάρχει από την Παιδεία; Είναι δικαίωμα του νεαρού άνδρα να σπουδάσει. Και η Δικαιοσύνη οφείλει να επιτρέψει στον νεαρό να ακολουθήσει τον δρόμο της γνώσης και της μόρφωσης που με κόπο επέλεξε.

Δεν έχει σημασία εάν ο έγκλειστος νεαρός είναι τρομοκράτης ή όχι. Εάν διέπραξε ληστεία ή εάν αυτοπροσδιορίζεται ως “αντάρτης πόλης”. Θα κριθεί για τις πράξεις του. Το φρόνημα δεν δίδεται. Ποιος άλλωστε αληθινός εγκληματίας θα έφτανε ένοπλος από τον τόπο του εγκλήματος χωρίς να πυροβολήσει, αλλά και χωρίς να βλάψει τον αιχμάλωτό του;”

Τέτοια αβρότητα και “δημοκρατικότητα” από τους χιτλερικούς, η οποία δεν δώκαν απλώς το φρόνημα, αλλά και τη φυλετική καταγωγή, φυτεύοντας μια σφαίρα στο κεφάλι των εβραίων ή καίγοντάς τους στα κρεματόρια, είναι συγκλονιστική! Ο Ρωμανός, εκτός των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ψευτοΚΚΕ - ΔΗΜΑΡ και του πάντα “έτοιμου” για “αριστερές ενότητες” ΠΑΣΟΚ, πήρε τελικά μαζί του στη Βουλή, εκτός από τους ΑΝΕΛ και σχεδόν όλη τη ΝΔ, ΚΑΙ τη Χρυσή Αυγή!

Τέτοια ενότητα, με τέτοιο πάθος, και μάλιστα για κρατούμενο “επαναστάτη”, με γραμμή “λύσας - καταστροφής” και αντικειμενικά φασισμού, δεν έχει ματαγίνει στην ιστορία. Και μάλιστα με τόσους “χρήσιμους ηλίθιους”, που προσπαθούσαν επί μέρες να μας πείσουν από τηλεόρασης και Διαδικτύου ότι όλη η δημοκρατία στην πατρίδα μας κρινόταν από το αν ο συγκεκριμένος άνθρωπος θα έπαιρνε άδεια για να πηγαίνει που και που στο ΤΕΙ Διοίκησης Επιχειρήσεων!

## Ο σοσιαλφασισμός κουμπάρος στο πάντρεμα ναζί - αναρχοφασιστών

Την όσωση των δύο αυτών αντιλαϊκών τεράτων, ναζί και αναρχοφασιστών, αλλά και ευρύτερα ακροδεξιάς και “επαναστατικής” ψευτοαριστεράς μόνο μια πραγματική Αριστερά θα μπορούσε να την καταγγέλλει και να την αποκαλύπτει και γι’ αυτό η ΟΑΚΚΕ, την τελευταία 20ετία, την τονίζει με τόση έμφαση.

Οι αριστεροί άνθρωποι, που τώρα μαθαίνουν για τούτα τα παρά φύση παντρέματα, θα πρέπει στα σοβαρά πια να αναρωτηθούν: έγιναν οι ναζί προοδευτικοί και επαναστάτες ή μήπως αυτοί που εμφανίζονται σήμερα σαν “άκρα επανάσταση” έγιναν φασίστες και ναζιστές;

Και παραπέρα, αφού προφανώς ισχύει το δεύτερο, γιατί οι ηγεσίες της λεγόμενης αριστεράς, “ρεφορμιστικής” και “επαναστατικής”, δεν στηλιτεύουν και δεν αποκαλύπτουν, αλλά αντίθετα χαϊδεύουν αυτούς ακριβώς τους υπεραντιδραστικούς Πυρήνες - Ρωμανούς και σία, αποδίδοντάς τους φωτοστέφανα;

Μα γιατί αυτό που κάνει η ΣΠΦ με τον Καλέντζη και τελικά με τη Χρυσή Αυγή σε επίπεδο “επαναστατικού” περιθωρίου (που αποδεικνύει μάλιστα ότι η βόμβα της ΣΠΦ του 2010 στη Χρυσή Αυγή ήταν προβοκάτσια για να την ηρωοποιήσει και να την κάνει θύμα - μεγάλο κόμμα), το κάνει και ο ΣΥΡΙΖΑ με τους φαίους εθνικοφασίστες αντισυμμίτες των ΑΝΕΛ του Καμμένου, με πρώτο ραντεβού τους Αγαναχτισμένους το 2011. Το έχει κάνει από τη δεκαετία του ’90 το ψευτοΚΚΕ, συνεργαζόμενο με την σωβινίστρια Κανέλλη, με πρώην χουντικούς, με απόστρατους караβανάδες “για την εθνική άμυνα”. Το έχει κάνει η ΔΗΜΑΡ, ξεπλέοντας τους ακροδεξιούς Σαμαράδες και τους εοκαβίτες φιλοναζί Μπαλάκου σε κυβερνητικό επίπεδο. Το έχει κάνει τέλος ο καλυμμένος κνίτης Καζάκης μέσα στο φαίο-“κόκκινο” ΕΠΑΜ του.

Είναι η πολιτική του φαίο-“κόκκινου” μετώπου κατά του δημοκρατισμού, του λαού, της εθνικής ανεξαρτησίας και του διαφωτισμού, που παίρνει τη μορφή της “αντικαπιταλιστικής” ή “αντινεοφιλελεύθερης” πάλης ενάντια στην “ψευδεπίγραφη αστική δημοκρατία και τον ληστρικό καπιταλισμό”.

Η διαφορά είναι ότι για τους μαρξιστές την ψευδεπίγραφη αστική δημοκρατία ο λαός θα την ξεπεράσει τσακίζοντας το αστικό κράτος και φτιάχνοντας το δικό του, λαϊκό κράτος, όταν δεν θα αντέχει πια την πολιτική καταπίεση από τον ιμπεριαλισμό και την αστική τάξη και θα είναι έτοιμος και αποφασισμένος να κάνει το άλμα, με πρωτοπόρα δύναμη και οργανωτή του το κομμουνιστικό, επαναστατικό εργατικό κόμμα, σε συνθήκες επαναστατικής κρίσης (μετά πόλεμο, πολιτική κατάρρευση της αστικής τάξης, εξέγερση ενάντια σε ετοιμόρροπη δικτατορία κλπ.). Αυτό θα είναι το κράτος της λαϊκής, σοσιαλιστικής δημοκρατίας, το οποίο θα έχει ενσωματώσει όλα τα επιτεύγματα του αστικού και προλεταριακού - μαρξιστικού διαφωτισμού, καθώς και όλη την τεχνική - παραγωγική και πολιτιστική πρόοδο της καπιταλιστικής εποχής.

Αντίθετα, οι φαίο-“κόκκινοι” φασίστες, φονιάδες και μηδενιστές πολεμάν την αστική δημοκρατία από τα δεξιά, από την πλευρά του μεσαίωνα, του παπά, του βυζαντινού σκοταδισμού, του ιρρασιοναλισμού, της δουλοχτησίας και τελικά της βαρβαρότητας. Αυτοί πολεμούν την αστική δημοκρατία από την πλευρά του κανίβαλου. Και σήμερα παγκόσμιο κέντρο αυτής της ιδεολογικής γραμμής και αντίληψης είναι ο πιο σάπιος, ο πιο φασιστικός, ο σχετικά πιο αδύναμος οικονομικά αλλά πανίσχυρος στρατιωτικά και διπλωματικά ιμπεριαλισμός: ο ρώσικος και δίπλα του ο κινέζικος σοσιαλ-ιμπεριαλισμός, δηλαδή οι υπερσυγκεντρωμένες κρατικομονοπωλιακές αστικές τάξεις που πρόκυψαν από την προδοσία των δύο πρώτων επιτυχημένων επαναστάσεων των κολασμένων αυτού του πλανήτη, της ρώσικης και της κινέζικης. Αυτό εκφράζει η ιδεολογική γραμμή του συμβούλου του Πούτιν, Αλέξανδρου Ντούγκιν (“Η Τέταρτη Πολιτική Θεωρία”) για ενότητα φασιστών και “κομμουνιστών” κατά του “επάρατου δυτικού φιλελευθερισμού”.

Εκεί, στη Μόσχα, βρίσκονται τα αφεντικά της Χρυσής Αυγής και του ΣΥΡΙΖΑ, άρα εκεί και οι προστάτες των εκτροματικών γάμων Καλέντζηδων - Πυρήνων και συντροφιάς. Όλος αυτός ο συρφετός θα αποτελέσει υλικό εξουσίας στην επαπειλούμενη σοσιαλναζιστική δικτατορία των υποταχτικών της Ρωσίας. Οι δημοκράτες, με πρωτοπόρους τους πραγματικούς αριστερούς, πρέπει να ενωθούν σε ένα πλατύ, δημοκρατικό και αντιφασιστικό μέτωπο και να τους συντρίψουν.



## ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ Β' ΕΛΜΕ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ: ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Την Πέμπτη 11 του Δεκέμβρη έγιναν οι εκλογές στη Β' ΕΛΜΕ Δυτ. Αττικής. Σε αυτές πήρε μέρος για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά η κίνηση "Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη", που είναι η συνδικαλιστική παράταξη της ΟΑΚΚΕ στους εκπαιδευτικούς, με υποψήφιο το σύντροφο Γ. Μπουρίτη και πήρε 17 ψήφους σε σύνολο 410 και ποσοστό 4,15%. (Την κλίμακα αυτών των ψήφων μπορεί κανείς να την εκτιμήσει συγκρίνοντας τους με τους 34 ψήφους του ΠΑΜΕ).

Η δεύτερη κάθοδος στις εκλογές ήταν η συνέχεια μιας πορείας πάνω από τριών χρόνων κατά τη διάρκεια της οποίας η Κίνηση είχε μια διαρκή παρουσία με τοποθετήσεις τόσο στις γενικές συνελεύσεις όσο και σε εκδηλώσεις του συνδικαλιστικού αυτού οργάνου των καθηγητών. Επίσης ο σύντροφος είχε έναν ενεργό ρόλο στο σχολείο του, ιδιαίτερα σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη δράση της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής και, ιδιαίτερα, τον τελευταίο χρόνο με την αξιολόγηση.

Η Κίνηση κατέβηκε με θέσεις για την πολιτική κατάσταση της χώρας, για την κατάσταση στην εκπαίδευση, με ανάλυση της αντιδραστικής πολιτικής και συνδικαλιστικής γραμμής της ΟΑΚΚΕ ενώ ταυτόχρονα διατύπωνε τις θέσεις της Κίνησης για την εκπαίδευση και το σχολείο. Είναι γεγονός ότι αυτές οι τοποθετήσεις στις γενικές συνελεύσεις, ιδιαίτερα στην εξήγηση της χρεοκοπίας της χώρας μας και του πολύχρονου σαμποτάζ στην οικονομία της, και πως αυτό εκφραζόταν στην παιδεία, κινούσαν πάντα το ενδιαφέρον των καθηγητών και ήταν οι μοναδικές που έδιναν μια εξήγηση για τη χρεοκοπία της χώρας. Μάλιστα η πειστικότητα των πολιτικών αυτών θέσεων ήταν τόσο δυνατή που ακόμη και στελέχη άλλων παρατάξεων αναγκάστηκαν να συμφωνήσουν στην τελευταία εκλογοαπολογιστική συνέλευση με τη θέση για το ξεπούλημα της χώρας στο ρωσοκινέζικο κεφάλαιο.

Όχι όμως μόνο αυτό. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον υπήρξε και στις θέσεις σχετικά με το "άλλο σχολείο, δηλαδή το σχολείο που θα ενώνει την εκπαίδευση με την παραγωγή" που διατυπώνει η Κίνηση, σε αντιδιαστολή με το 12χρονο σχολείο του παραγωγικού σαμποτάζ που είναι η θέση της ΟΑΚΚΕ. Για την υποστήριξη αυτών των θέσεων παραθέταμε αναλυτικά και τις θέσεις του αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος, ιδιαίτερα τις θέσεις για την παιδεία του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ. Επίσης ενδιαφέρον υπήρξε για τη θέση, την οποία καμιά άλλη παράταξη δεν έχει, για την πιο πλατιά ενότητα γονιών-μαθητών-καθηγητών σαν την προϋπόθεση για την προοδευτική αλλαγή στο σχολείο και στην εκπαίδευση.

Οι φετινές εκλογές έγιναν μέσα σε ένα κλίμα φόβου αφού η όψιμη αξιολόγηση, που εκτιμάμε ότι θα είναι μια εκκαθαριστικού

και όχι διορθωτικού τύπου, είναι ήδη εδώ και καμιά παράταξη δεν έκανε κάποιο σοβαρό κίνημα για να την εμποδίσει. Η ΟΑΚΚΕ με μια ανακοίνωση μόνο καλούσε για τα μάτια τους καθηγητές σε ορισμένα μέτρα ενάντια της. Καμιά όμως παρουσία δεν έκανε στους συλλόγους των καθηγητών για την συστηματική οργάνωση της πάλης τους. Έτσι οι συνάδελφοι πορεύονται μόνοι τους ενάντια στην αξιολόγηση και τις συνέπειές της, έχοντας να αντιμετωπίσουν τις απειλές από τη διοίκηση και τους σχολικούς συμβούλους, οι οποίοι πολλές φορές-στην προσπάθειά τους να πείσουν τους καθηγητές να συμμετέχουν εθελοντικά στην ατομική αξιολόγηση λένε-ότι οι καθηγητές δεν θα έχουν τις συνέπειες της διαθεσιμότητας ή της απόλυσης, όπως ορίζουν οι σχετικοί νόμοι στην περίπτωση της αξιολόγησης με χαμηλό βαθμό.

Μέσα σε αυτήν την τρίχρονη πορεία δηλαδή έχει διαμορφωθεί ένα μικρό αλλά ελπιδοφόρο ρεύμα, που φέτος παγίωσε την παρουσία του, πάνω στις θέσεις της Κίνησης το οποίο εκφράστηκε στις εκλογές με τις 17 ψήφους, μία περισσότερη από περίπου την ώρα που οι άλλες παρατάξεις μείωναν τις δυνάμεις τους λόγω της ανάπτυξης του ρεύματος των φρούδων κυβερνητικών και παρακυβερνητικών ελπίδων του ΣΥΡΙΖΑ και των Παρεμβάσεων.

Είναι βέβαια γεγονός ότι αυτό το μικρό ρεύμα δεν έχει ακόμη φτάσει στο επίπεδο της οργανωτικής συγκρότησης και ασφαλώς έχει πολύ δρόμο, αλλά είναι οπωσδήποτε ένα μήνυμα για την πολιτική και κυρίως την ιδεολογική κατάσταση στο λαό. Η πορεία της χώρας μας προς τη χρεοκοπία που έχει καταστρέψει τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων και που καταστρέφει επίσης και τους καθηγητές, πορεία για την οποία είναι υπεύθυνα όλα τα κόμματα και ιδιαίτερα αυτά που μιλούν στο όνομα της αριστεράς και του μαρξισμού, υποχρεωτικά θα φέρει τους καθηγητές (και όλο το λαό φυσικά) στην αναζήτηση μιας άλλης πολιτικής. Μιας πολιτικής που θα έχει σαν γνώμονα τη δημοκρατία και την ανάπτυξη της χώρας με βάση τα συμφέροντα του λαού. Μιας πολιτικής που θα συνδέει την εκπαίδευση με τις παραγωγικές ανάγκες της χώρας, που θα ενώνει τη θεωρία με τις πρακτικές της εφαρμογές.

Συνολικά οι ψήφοι και οι έδρες, περίπου και φέτος, στην συγκεκριμένη ΕΛΜΕ είχαν ως εξής:

- ΚΠΑΔ (Κίνηση Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη) 17, (πέρυσι 16)
- Αγωνιστική συνεργασία (ΣΥΡΙΖΑ) 225, έδρες 4 (πέρυσι 198, 4 έδρες)
- ΔΑΚΕ (ΝΔ) 29 (πέρυσι 44, 1 έδρα)
- ΠΑΜΕ (ψευτοΚΚΕ) 34, έδρες 1 (πέρυσι 35, 0 έδρες)
- Παρεμβάσεις 96, έδρες 2 (πέρυσι 90, 2 έδρες)

## Η ΜΟΣΧΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Το Γενάρη του '12 ο βούλγαρος πρωθυπουργός Μπ. Μπορίσοφ ανέστειλε την άδεια που είχε δοθεί στην αμερικανική Chevron για να ερευνήσει κοιτάσματα σχιστολιθικού αερίου εξαιτίας σφοδρών οικολογικών κινητοποιήσεων. 13 μήνες αργότερα εμφανίστηκε ένα παρόμοιο κίνημα διαμαρτυρόμενο για τις αυξήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα και για την υψηλή τιμή των καυσίμων φέρνοντας σε πολύ δύσκολη θέση την κυβέρνηση. Σύμφωνα με τους Financial Times της 30/11, βούλγαροι πολιτικοί και αξιωματούχοι βλέπουν σήμερα πίσω από αυτά τα κινήματα το μακρύ χέρι του Κρεμλίνου, που τα ενίσχυσε με διάφορους τρόπους προκειμένου να πλήξει τις προσπάθειες της Σόφιας να απεμπλακεί από τη ρωσική ενεργειακή εξάρτηση (90% των αναγκών σε αέριο καλύπτει σήμερα η Γκάζπρομ που το πουλά 30% ακριβότερα απ' ότι στη Γερμανία).

"...Πρέπει να θυμηθούμε τις διαμαρτυρίες ενάντια στο σχιστόλιθο και τις άλλες οργανωμένες δράσεις κατά της κυβέρνησης του Μπόικο Μπορίσοφ. Πρόκειται για ένα καλοσχεδιασμένο σενάριο που ανέπτυξαν ντόπια εταιρικά, ολιγαρχικά και οικονομικά συμφέροντα που συνδέονται με τη Ρωσία," είπε ο Τσβετάν Τσβετάνοφ, πρώην υπουργός εσωτερικών που είναι στενός συνεργάτης του Μπορίσοφ".

Αυτοί δε θέλουν διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας, που θα έδινε εκτός των άλλων τη δυνατότητα στη Σόφια να διαπραγματευτεί από ισχυρότερη θέση την τιμή του εισαγόμενου ρωσικού αερίου. Θέλουν μια αδύναμη Βουλγαρία και ευρύτερα μια Ευρώπη χωρίς ενεργειακή ανεξαρτησία, εύκολο θύμα μιας αστραπιαίας στρατιωτικής επίθεσης. Γι' αυτό λυσσάνε με τις αποφάσεις της βουλγαρικής κυβέρνησης που κινούνται σ' αυτή την κατεύθυνση. Τέτοιας κατεύθυνσης ήταν π.χ. η αναστολή ενός σχεδίου 7 δις ευρώ για την κατασκευή ενός πυρηνικού εργοστασίου στο Δούναβη ισχύος 2.000 MW που θα κατασκεύαζε η ρωσική κρατική Rosatom. Τέτοια ήταν και η απόφαση για την παραχώρηση έρευνας για αέριο στη Μαύρη Θάλασσα σε μία διεθνή κοινοπραξία υπό την ηγεσία της γαλλικής Total. Να γιατί οι ρώσοι σοσιαλναζί εξαπολύουν "από τα κάτω" επιθέσεις χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό τα κινήματα των αληθινών και των ψεύτικων οικολόγων.

"...Η προσέγγιση της Μόσχας είναι ξεκάθαρη: θέλουν να διασφαλίσουν ότι η Βουλγαρία θα είναι ένας αναξίοπistos εταίρος για την ΕΕ και το ΝΑΤΟ," είπε ο Ιλιάν Βασίλεφ, διευθυντικό στέλεχος της Innovative Energy Solutions, μιας συμβουλευτικής υπηρεσίας με έδρα τη Σόφια, και πρώην βούλγαρος πρεσβευτής στη Μόσχα. "Η προσπάθεια αποσταθεροποίησης συνέβαινε συνήθως στα μολωχτά αλλά είναι φανερή τώρα εξαιτίας των επιδεινούμενων προβλημάτων

πάνω στα ρωσικής στήριξης ενεργειακά σχέδια σαν αποτέλεσμα της σύγκρουσης στην Ουκρανία".

Σύμφωνα με τους Financial Times: "Εκείνοι που υποπτεύονται την ανάμιξη της Μόσχας στις ταραχές στη Σόφια υποδεικνύουν μία εκστρατεία των ΜΜΕ - που λέγεται ότι κόστισε 20 εκ. ευρώ - προς υποστήριξη των διαμαρτυριών ενάντια στο σχιστόλιθο. Τη χειρίστηκαν πολλά τοπικά ΜΜΕ και διαφημιστικές εταιρίες με ρωσικές διασυνδέσεις.

Ένα άτομο που εμπλέκεται στην εκστρατεία τη χαρακτήρισε "άνευ προηγούμενου για τη Βουλγαρία", εμπλέκοντας διάφορες περιβαλλοντικές ομάδες, πληρωμένους διαδηλωτές που κατέβηκαν με λεωφορεία από όλη τη χώρα και τηλεοπτικές επιθέσεις. Το Σοσιαλιστικό κόμμα, διάδοχοι των Κομμουνιστών που διοίκησαν τη Βουλγαρία με αφοσίωση προς το Κρεμλίνο για τέσσερις δεκαετίες, αγκάλιασαν το σκοπό.

"Οι σοσιαλιστές βγήκαν ενάντια στην έρευνα για σχιστολιθικό αέριο με έμφαση", είπε ένας πρώην υψηλόβαθμος αξιωματούχος. "Ο κομματικός τους μηχανισμός ήταν ενεργός στην οργάνωση των διαμαρτυριών."

Από κοινού με τους πρώην ψευτοκομμουνιστές και οι ακροδεξιοί του Ατάκα, ενός τόσο ξετσίπωτα ρωσόδουλου μορφώματος που ο αρχηγός του προτίμησε να ξεκινήσει από τη Μόσχα την εκστρατεία του για τις τελευταίες ευρωεκλογές!

"Τουλάχιστο δύο πρώην σύμβουλοι της βουλγαρικής κυβέρνησης πιστεύουν ότι το κόμμα έλαβε χρηματοδότηση μέσω του τμήματος Σόφιας του Ρούσκι Μιρ, ενός ορθόδοξου πολιτιστικού ιδρύματος που ίδρυσε ο ρώσος πρόεδρος Βλαντίμιρ Πούτιν σαν ένα μέσο άσκησης ελαφριάς πίεσης στο εξωτερικό - παρότι η Μιγκλένα Αλεξάντροβα, βουλευτίνα του Ατάκα, το αρνείται. [...]

Ωστόσο, ορισμένοι πρώην βούλγαροι αξιωματούχοι παραμένουν πεπεισμένοι για το ρόλο του Κρεμλίνου. "Έχουν τη δυνατότητα να κινητοποιήσουν, πληρώνουν σε μετρητά και κανονίζουν μεταφορές διαδηλωτών," είπε ένας. "Την ίδια στιγμή, είναι εξοικειωμένοι στο να χρησιμοποιούν τα κοινωνικά μέσα για να προσελκύουν γνήσιους συμμετέχοντες όπως είναι οι περιβαλλοντικές ομάδες".

Οι ίδιες αυτές ομάδες δε βγάζουν άχνα για τον ρωσικό αγωγό South Stream που προωθούσε η προηγούμενη "σοσιαλιστική" κυβέρνηση, και του οποίου το κόστος κατασκευής έχει εκτοξευτεί από 1,2 σε 3,8 δις ευρώ. Όμως τα ίδια κάνουν παντού. Έτσι και στην Ελλάδα ξεσπαθώνουν ενάντια στα μεταλλεία Χαλκιδικής όταν είναι να επενδύσουν εκεί οι Καναδοί αλλά σπαίνουν προκλητικά όταν παραχωρούνται στο δικό τους κρατικο-ολιγαρχικό Μπόμπολα. Η διαφορά είναι ότι στη Βουλγαρία υπάρχουν σοβαρές αντιστάσεις από πολιτικές δυνάμεις σ' αυτό το σαμποτάζ, ενώ εδώ κυβέρνηση και αντιπολίτευση διευκολύνουν εντελώς τυφλά και δουλικά τη ρωσική επέλαση.

# ΟΧΙ ΣΤΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ. ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ

## Σε κάθε περίπτωση καμία ψήφο στη ναζιστική "Χρ. Αυγή" και στο ΣΥΡΙΖΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

ζήτημα πρώτης γραμμής, ότι αυτοί οι ψυχροί δολοφόνοι του Π. Φύσσα, αυτοί που ευθύνονται για τις αιματηρές επιθέσεις ενάντια σε χιλιάδες μετανάστες και ενάντια σε δημοκράτες και αντιφασίστες, ακόμα εξασφαλίζουν με άνεση την είσοδό τους στην επόμενη Βουλή. Οι καταγγελίες για τις φιλοχιτλερικές και ρατσιστικές τους διακηρύξεις και για τα εγκλήματα τους που ήταν στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας για λίγο μόνο διάστημα μετά τη σύλληψή τους, θάφτηκαν μεθοδικά μέσα στους φακέλους των δικογραφιών που έχουν αρχίσει να μαζεύουν σκόνη.

Σε κάθε περίπτωση επίσης δεν πρέπει να δώσουν καμία ψήφο στο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το λέμε γιατί η αιχμή του δόρατος του καθεστώτος της καταστροφής, οι ιδεολογικοπολιτικοί επικεφαλής της πολιτικής του σαμποτάζ, του φασισμού, του φιλοναζισμού, και της υποδούλωσης της χώρας, τα πιο αφοσιωμένα και συνειδητά τσιράκια των νέων αφεντικών, είναι η σημερινή ψευδοαριστερά των ΣΥΝ (ΣΥΡΙΖΑ) και ψευτοΚΚΕ, που όμως μόνο μέσω του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να καβαλικέψει στην εξουσία. Όπως έχουμε γράψει αναλυτικά σε προηγούμενο άρθρο μας μία ενδεχόμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν θα είναι απλά ένα πέρασμα από την εξουσία για να κάνει "μία από τα ίδια", αλλά θα σημαίνει την εγκατάσταση του σοσιαλφασιστικού κράτους στη χώρα, του νέου δυνάστη και βασανιστή του λαού υπέρ των νέων αφεντικών (<http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/441>).

### Ο ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζεται να πάρει την εξουσία για να εγκαταστήσει το σοσιαλφασιστικό κράτος

Όπως αναλύουμε σε άλλο άρθρο μας οι πρόωρες εκλογές που θα σημαίνουν πιθανά την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, έρχονται χωρίς ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει εξασφαλίσει την "προϊκιά" των δις από τους φίλους του στην Ευρώπη και στο ΔΝΤ για να μπορέσει να κάνει αρκετές ελαφρύνσεις και εξαγορές του λαού, και ενώ έχει μπροστά του τη διαπραγμάτευση με την τρόικα που δεν έχει κλείσει για τη λήψη των νέων μέτρων πείνας, ιδιαίτερα αυτών που αφορούν τις συντάξεις, για την αποδέσμευση της τρέχουσας δόσης του δανείου. Αυτό θα είναι ένα βαρίδι για μια μελλοντική εξουσία ΣΥΡΙΖΑ αφού παρά τη σημερινή δημαγωγία του δεν θα μπορέσει ουσιαστικά κανένα μνημόνιο να κάνει "παρελθόν" την ώρα που θα βαθαίνει και δυναμώνει το σαμποτάζ της παραγωγής στο οποίο πρωταγωνιστεί, και όσο θα χρειαστεί να κρατήσει τη χώρα μέσα στο ευρώ για να διεκπεραιώνει την πολιτική της διάσπασης και καταρράκωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατ' εντολή του Πούτιν. Έτσι από τη μία θα μπορέσουν να διεισδύσουν στην Ευρώπη σε ρόλο σωτήρα και τα ρωσοκινέζικα κεφάλαια με αποτέλεσμα την εξάρτηση και την ομηρία της ευρωπαϊκής οικονομίας, και τελικά την πολιτική καταρχήν υποδούλωση της ΕΕ στο ρωσοκινέζικο άξονα.

Αλλά πέρα από τη συνέχιση της πολιτικής του σαμποτάζ, των μνημονίων και της παράδοσης της χώρας στο ρωσοκινέζικο άξονα, η εξουσία ΣΥΡΙΖΑ θα φέρει με την επιβολή ενός καταδυναστευτικού για το λαό καθεστώτος, στο οποίο τον πρώτο ρόλο σε όλους τους μηχανισμούς του κράτους και της διοίκησης θα έχει ένας έτοιμος στρατός κομματικών στελεχών της συνδικαλιστικής κρατικής γραφειοκρατίας και της διεφθαρμένης

κρατικής υπαλληλίας που τόσο έχει προστατεύσει. Σε αυτό το στρατό θα συμμετέχουν πρώτα και καλύτερα τα στελέχη του ψευτοΚΚΕ που τώρα υποκρίνεται ότι είναι μακριά από όλα τα "βρώμικα" παιχνίδια εξουσίας. Ταυτόχρονα, θα συγκροτηθεί ένα νέος σοσιαλφασιστικός στρατός στα ανώτερα και πιο πολιτικά κλιμάκια της γραφειοκρατίας.

Χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της εξουσίας που έρχεται είναι το πως διοικεί η Δούρου στην περιφέρεια Αττικής. Μόλις λίγους μήνες πέρασαν από τότε που εγκαταστάθηκε εκεί και εμφανίστηκε η πρώτη συγκλονιστική καταγγελία εργαζομένων, και συγκεκριμένα του Σωματείου του Ειδικού Διαβαθμικού Συνδέσμου Νομού Αττικής (ΕΔΣΝΑ). Σύμφωνα με δημοσίευμα του Βήματος (<http://www.tovima.gr/society/article/?aid=658532>) με ανακοίνωσή του το σωματείο καταγγέλει την "επέλαση της κομματοκρατίας, της ευνοιοκρατίας και της οικογενειοκρατίας", "θεσμικές παρεκτροπές", αλλά και "πογκρόμ συνδικαλιστικών διώξεων".

Αυτή είναι μία μικρογραφία του νέου τύπου φασισμού, του σοσιαλφασισμού που ετοιμάζει για τη χώρα ο ΣΥΡΙΖΑ, αν έρθει στην εξουσία, και που η ζωή θα γίνει άφορητα δύσκολα σε όλα τα επίπεδα για όσους δεν συμμετέχουν ή δεν στηρίζουν το σοσιαλφασιστικό καθεστώς που θα έχει στελεχωσει όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, για όσους δεν θα έχουν διαβατήριο "κοινωνικών φρονιμάτων" για μία θέση στο δημόσιο, ή για μία θέση εργασίας στα ρωσοκινέζικα κάτεργα, και θα νιώθουν στο σβέρκο τους της ανάσα του πρόθυμου σοσιαλφασίστα της γειτονιάς και της δουλειάς του.

Για να εγκαταστήσει την αντιλαϊκή εξουσία του και να χτυπήσει τις αντιδράσεις που αναπόφευκτα θα ξεσπάσουν, και για να μπορέσει να εκκαθαρίσει τους πολιτικούς του αντιπάλους μέσα στην αστική τάξη με λίγα υπαρκτά και πολλά ανύπαρκτα σκάνδαλα ώστε να εφαρμόσει αποτελεσματικά την πολιτική της υποδούλωσης στα νέα αφεντικά, ο ΣΥΡΙΖΑ προτίθεται να χρησιμοποιήσει τα πιο αντιδραστικά, τα πιο φασιστικά και φιλοναζιστικά τμήματα της δικαιοσύνης, του στρατού και της αστυνομίας.

Γι' αυτό τον έχουμε δει σε όλη την προηγούμενη περίοδο να στηρίζει τις διαμαρτυρίες ειδικά των ενστόλων και των δικαστικών ενάντια στις περικοπές στις συντάξεις τους, που τελικά μόνο για αυτούς και για κανέναν άλλο εργαζόμενο ή δημόσιο υπάλληλο γίνανε κάποιες, εστω μικρές υποχωρήσεις από το καθεστώς. Αυτή ήταν μία ανεπιφύλακτη στήριξη που δεν έβαλε ποτέ ζήτημα κάθαρσης της αστυνομίας και του στρατού από τους φιλοναζιστές που οργάνωσαν μέσα τους, που δεν έβαλε ζήτημα τιμωρίας των βασανιστών της αστυνομίας που γυμνάζονται πάνω σε κορμιά μεταναστών όταν οι καταγγελίες εναντίον τους ολοένα και πληθαίνουν, και γι' αυτό στάθηκε ουσιαστικά στο πλευρό του Άρειου Πάγου, όπως και όλο το καθεστώς, όταν με μία κατάπτυστη απόφασή του αθώωσε πανηγυρικά το ναζισμό και το γενοκτονικό αντισημιτισμό στην υπόθεση Πλευρή. Γι' αυτό ο Τσίπρας αφιέρωσε τρεις ώρες σε μία συνάντησή με τους αρχηγούς των γενικών επιτελείων των ενόπλων δυνάμεων ένα μήνα πριν την επέτειο του φετινού Πολυτεχνείου μετά την οποία δήλωσε την εμπιστοσύνη του στις ένοπλες δυνάμεις γιατί "το κράτος συνεχίζεται". Το κράτος συνεχίζεται με τους φιλοναζιστές εφεδρους που διαδηλώνουν υπέρ των χρυσαυγιτών στο Σύνταγμα, τους φιλοχουντικούς της Ευελπίδων που μένουν ατιμώρητοι, και τους ένστολους

που παρελαύνουν φωνάζοντας ρατσιστικά συνθήματα για τα οποία μόνο που δεν παρασημοφορήθηκαν.

Στους μηχανισμούς της βίαιης επιβολής της εξουσίας των σοσιαλφασιστών, επιφυλάσσεται ξεχωριστός ρόλος στους ναζιστές της "Χρυσής Αυγής", το μόνο κόμμα που καλεί το ρωσικό στρατό να έρθει στη χώρα. Ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε το ρόλο του πολιτικού υπερασπιστή της νομιμότητας της συμμορίας των ναζιστών κανιβάλων και του δικαίωματος των συλληφθέντων ναζιστών σε μια "δικαιική δική", που σέρνεται μέσα από ευρωεκλογές και βουλευτικές εκλογές και δεν γίνεται ποτέ. Κι ενώ κατάγγειλε και σωστά τους Σαμαρά-Βενιζέλο γιατί δέχτηκαν τις ψήφους των δήθεν ανεξάρτητων σήμερα ναζιστών βουλευτών Αλεξόπουλου και Μπούκουρα για το Δήμα, δέχτηκε ευχαρίστως την ψήφο της υπόλοιπης κοινοβουλευτικής ομάδας της "ΧΑ" εναντίον του Δήμα. Είναι χαρακτηριστικό πόσο ισχυροί αισθάνθηκαν οι ναζιστές μέσα στη Βουλή ενόψει των πρόωρων εκλογών στην τρίτη ψηφοφορία ώστε να στήσουν προκλητικά ολόκληρο επεισόδιο και να φωνάζουν ότι περιμένουν τους διώκτες τους στη φυλακή.

Εξίσου το δικό τους ρόλο θα παίζουν οι σοσιαλφασιστικές συμμορίες βίας τύπου "Συννομοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς". Δεν είναι τυχαίο που ο ΣΥΡΙΖΑ πρωτοστάτησε προεκλογικά στην πρωσοποίηση του Ρομανού παρόλο που αυτό του κόστισε σε εκλογικά ποσοστά.

Στην άσκηση μιας τέτοιας κυβερνητικής εξουσίας είναι διαθέσιμοι σαν πρόθυμοι σύμμαχοι είτε εντός είτε εκτός κυβέρνησης η ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη, οι εθνικοφασίστες του Καμμένου, αλλά και αυτοί του ΕΠΑΜ με τους οποίους συναντήθηκε αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ και διαπίστωσαν από κοινού την ανάγκη δράσης ενάντια στα "δεινά του μνημονίου". Τέτοιος σύμμαχος θα είναι και το δήθεν ευρωπαϊόφιλο "Ποτάμι" που του έχουν φουσκώσει την εκλογική δύναμη και το έρχεται να κάνει τρίτο κόμμα. Το πόσο ευρωπαϊόφιλος είναι ο αρχηγός του "Ποταμιού" Θεοδωράκης φάνηκε στην πρόσφατη συνάντησή του με τον πρόεδρο της Ρωσίας στην Αθήνα με αντικείμενο τη "διπλωματία με μέλι και γραβιέρα" (<http://topotami.gr/nea/diplomatia-meli-ke-graviera/>). Σε αυτήν οι δύο τους εξέτασαν πως θα μπορέσει να ξεπεραστεί η ζημιά που προκάλεσε το δικαιολογημένο προφανώς για το Θεοδωράκη ρωσικό εμπάργκο στα αγροτικά προϊόντα της Ελλάδας που ήταν "αντίμετρο" όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση του κόμματος για τα μέτρα της Ευρώπης ενάντια στη Ρωσία για την εισβολή στην Ουκρανία. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι "Κοινή εκτίμηση και των δύο συνομιλητών ήταν ότι παρά τις τελευταίες "αναταράξεις" (κυρώσεις της ΕΕ και εμπάργκο στα γεωργικά προϊόντα από την πλευρά της Ρωσίας) οι σχέσεις των δύο λαών δεν έχουν επηρεαστεί και οι Ρώσοι εξακολουθούν να βλέπουν τους Έλληνες ως φίλους". Επίσης, στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι: "Οι δύο συνομιλητές συμφώνησαν ότι η συνεργασία των χωρών τους πρέπει να ενισχυθεί, ιδίως σε τομείς που δεν επηρεάζονται από τις κυρώσεις, ώστε να αντισταθμιστούν οι

απώλειες των ελληνικών εξαγωγών. Τέλος, ο Επικεφαλής του Ποταμιού έθεσε το ζήτημα των ρωσικών επενδύσεων στην Ελλάδα και ιδιαίτερα την διεκδίκηση του σιδηροδρομικού δικτύου. Ο κ.Μάσλοβ δήλωσε ότι το ρωσικό ενδιαφέρον παραμένει αμείωτο επιστημαίνοντας όμως ότι οι Ρώσοι θα διεκδικήσουν "πακέτο" το λιμάνι της Θεσσαλονίκης και τον σιδηρόδρομο".

Ασφαλώς, στην περίπτωση που έρθει μια τέτοια εξουσία του ΣΥΡΙΖΑ θα τον αποκάλυψει τόσο στα μάτια της βάσης του, όσο και στα μάτια όλης της Ευρώπης και θα ετοιμάσει μία νέα φάση δημοκρατικής αντίστασης στην οποία η ΟΑΚΚΕ θα παίξει πρωτοπόρο ρόλο.

### Ενισχύστε -Δυναμώστε την ΟΑΚΚΕ για την υπεράσπιση της ανεξαρτησίας της χώρας και της δημοκρατίας, τη συγκρότηση του αντιφασιστικού αντιφαιο"κόκκινου" μετώπου και το δυνάμωμα της εργατικής τάξης

Μόνο ένα μαζικό δημοκρατικό κίνημα του λαού μπορεί να ανατρέψει την ανεργία και την πείνα. Ο πρώτος όρος για ένα τέτοιο κίνημα είναι να τσακίσει πολιτικά αυτούς που κύρια τα προκάλεσαν, δηλαδή αυτούς που προκάλεσαν την εθνική χρεωκοπία και που συνεχίζουν να προκαλούν τη διεύρυνση του χρέους. Αυτοί είναι οι σαμποταριστές της σύγχρονης παραγωγής με τα αντιβιομηχανικά τους κινήματα, και ταυτόχρονα οι μαχητικοί υπερασπιστές της σάπιας κρατικής γραφειοκρατίας και οι πολιτικοί προστάτες της νέας κρατικοδίαιτης ανατολικού τύπου ολιγαρχίας. Αυτοί αποτελούν το φαιο"κόκκινο" μέτωπο, που απατεωνίστικα μιλάει για λαϊκή επανάσταση η λαϊκή εξέγερση αλλά θέλει την εξουσία για το ίδιο και κυρίως για το νέο μεγάλο αφεντικό του, τη Ρωσία που θέλει μαζί με τη σύμμαχό της Κίνα να κάνουν την Ελλάδα μια αποικιακή βάση τους μέσα στην ΕΕ.

Αυτοί για να εξυπηρετήσουν τα ρωσικά συμφέροντα θέλουν να διατηρούν τη χώρα σαν ένα καρκίωμα πάνω στο σώμα της Ευρώπης που θα αιμορραγεί διαρκώς, ζητώντας νέα δανεικά για να ζήσει και προσθέτοντας νέο χρέος στο παλιό όσο αυτό και να χαρίζεται με κουρέματα.

Σήμερα το ιστορικό βάρος της αντίστασης στους νεοαποικιοκράτες και στα ντόπια τσιράκια τους πέφτει στο προλεταριάτο, στους εργαζόμενους και άνεργους που πρέπει να πολεμήσουν ενάντια στην πολιτική του βιομηχανικού σαμποτάζ με δύο βασικά αιτήματα: 1ο να μην κλείσει κανένα άλλο εργοστάσιο, και να ανοίξουν και αυτά που έκλεισαν και 2ο να δοθεί επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους. Τα λεφτά για το δεύτερο μπορούν να βρεθούν αμέσως από το κράτος αν σταματήσει το σαμποτάζ και κυνηγήσει τη διεφθαρμένη γραφειοκρατία που τόσο προστατεύει.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να οικοδομηθεί ένα ισχυρό αντιφασιστικό αντιφαιο"κόκκινο" πατριωτικό και δημοκρατικό μέτωπο απέναντι στο ρωσοδούλο καθεστώς που σήμερα ετοιμάζεται να κάνει μία νέα επέλαση εναντίον του λαού και της χώρας με άμεσα συνθήματα:

**-ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ - ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ**

**-ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΤΟΠΙΑ ΤΣΙΡΑΚΙΑ ΤΟΥΣ**

## ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ ΥΠΕΡ ΠΟΥΤΙΝ Ή ΟΤΑΝ Ο ΛΥΚΟΣ ΒΓΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΙΑ ΤΟΥ

Όταν στα μέσα της δεκαετίας του '80 η σοβιετική πολιτική ηγεσία υπό το Μ. Γκορμπατσόφ λάνσαρε την πολιτική της "περεστρόικα" αρκετοί άνθρωποι και πολιτικές δυνάμεις στον πλανήτη έχασαν το παραμύθι περί οικειοθελούς εξημέρωσης της ρωσικής ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης (η οποία προέκυψε μέσα απ' την αναρρίχηση της κρατικο-κομματικής αστικής τάξης στην εξουσία στα μέσα της δεκαετίας του '50 και τη μετατροπή των σοσιαλιστικών σχέσεων παραγωγής σε καπιταλιστικές), ενώ λίγα χρόνια αργότερα ακόμα περισσότεροι έτρωγαν εκείνο το παραμύθι που έλεγε ότι εξαιτίας ενός φιλοδυτικού αναίμακτου πραξικοπήματος κορυφής η υπερδύναμη αυτή έπαψε να υπάρχει.

Η ΟΑΚΚΕ, προσηλωμένη στο μαρξισμό-λενινισμό-μαοισμό, από την πρώτη στιγμή κατάγγειλε αυτή την ξαφνική μεταστροφή των ρώσων σοσιαλμπεριαλιστών σε μια επιχείρηση μεταμφίσεως και καθυσοχασμού της Δύσης που θα οδηγούσε σε μεγαλύτερη εκμετάλλευση και καταπίεση στο εσωτερικό της πρώην ΕΣΣΔ, και τελικά στην ισχυροποίηση εκεί μέσα της ίδιας της Ρωσίας, πράγμα που θα της επέτρεπε να πραγματοποιήσει τα στρατηγικά της ηγεμονικά σχέδια: να καταλάβει με στρατιωτική έφοδο ολάκερη την Ευρώπη για να αποκτήσει έτσι την παγκόσμια ηγεμονία από τους αμερικανούς ανταγωνιστές της σε συμμαχία με τη σοσιαλφασιστική Κίνα. Η στάση αυτή της ΟΑΚΚΕ την οδήγησε σε μια πολύχρονη πολιτική απομόνωση. Όμως τα γεγονότα ήρθαν να επιβεβαιώσουν τις θέσεις της, και μάλιστα με τον πιο πανηγυρικό τρόπο.

Να λοιπόν που σήμερα η φαιο-"κόκκινη" Ρωσία έχει ήδη ανάψει τον πόλεμο μέσα στο έδαφος της Ευρώπης διαμελίζοντας με τα στρατεύματά της την Ουκρανία, αφού προηγουμένα κατάσφαξε την Τσετσενία και διαμέλισε τη Γεωργία. Να που ο Πούτιν πρωτοστατεί σε πολεμικές δηλώσεις κατά της Δύσης την ώρα που ο θεωρούμενος από πολλούς σαν "πίον της Αμερικής" προκάτοχός του, Γκορμπατσόφ, δεν κρύβει την απέραντη αφοσίωσή του στον σημερινό ηγέτη της χώρας του. "Είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι ο Πούτιν προστατεύει τα συμφέροντα της Ρω-

σίας καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον" ομολόγησε σύμφωνα με την Deutsche Welle (6/11) ο τελευταίος ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης. Όσο για τη συμπάθειά του προς την αντίπαλη υπερδύναμη, ο Γκορμπατσόφ, αναφερόμενος στην ουκρανική κρίση ήταν αρκετά ξεκάθαρος: «"Η Ρωσία συμφώνησε για νέες σχέσεις, [και] δημιούργησε νέες δομές συνεργασίας. Και όλα θα πήγαιναν καλά όμως αυτό δεν άρεσε σε όλους μέσα στις Ηνωμένες Πολιτείες", είπε σε συνέντευξη στο ειδησεογραφικό πρακτορείο Ιντερφάξ την Πέμπτη. "Έχουν διαφορετικά σχέδια, χρειάζονται μια διαφορετική κατάσταση, μία η οποία θα τους επέτρεπε να παρεμβαίνουν παντού. Είτε καλό θα είναι αυτό είτε κακό, δεν τους ενδιαφέρει", είπε ο Γκορμπατσόφ, αναφερόμενος στην Ουάσιγκτον».

Και μόνο από τις παραπάνω δηλώσεις μπορεί περίτρανα να αποδειχτεί η ενιαία στρατηγική που συνδέει όλες τις φάσεις και μεταμφίσεις του ρωσικού σοσιαλμπεριαλισμού, ξεκινώντας από την εποχή του Χρουτσόφ και φτάνοντας μέχρι τη σημερινή του ανοιχτού και "βελτιωμένου" χίτλερ Πούτιν. Είναι η στρατηγική της επίθεσης για την κατάκτηση της παγκόσμιας κυριαρχίας με ωμή βία, που μόνο η μαρξιστική-λενινιστική ανάλυση και η εφαρμογή της μαοϊκής θεωρίας των τριών κόσμων μας επέτρεψαν να δούμε σε όλη της την πορεία.

Πόσο προφητικά αποδεικνύονται σήμερα

τα κείμενα της Νέας Ανατολής όταν, 27 χρόνια πριν, κατέρριπταν το ψεύτικο συμπαιθές προφίλ που είχε κατασκευάσει η ΚGB για το καθεστώς που υπηρετούσε. Γράψαμε τότε στο άρθρο μας με τίτλο "ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ: Η ΠΡΟΒΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΡΥΦΕΙ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ" (βλ. φ. 43-45, 28/5, 12/6 και 26/6/87) μεταξύ άλλων και τα εξής:

"Ο Γκορμπατσόφ που δεν είναι παρά η τελευταία μεταμόρφωση της ανώτατης γραφειοκρατικής αστικής τάξης του Κρεμλίνου καθώς και μια φράξια αυτής της γραφειοκρατίας που έχει σαν κύριο στόχο να δημιουργήσει ένα μέτωπο συμπάθειας προς τον σοσιαλμπεριαλισμό σπάζοντας την πολιτική απομόνωση της φασιστικής κλίκας της οποίας είναι ηγέτης, και στο διεθνές επίπεδο και στο εσωτερικό της χώρας του.

Αυτή η μεταμόρφωση έχει σαν στόχο της να επιταχύνει τη διαδικασία της επίθεσης ενάντια στα υποψήφια θύματα του σοσιαλμπεριαλισμού και ταυτόχρονα να τα καθησυχάσει απέναντι σ' αυτόν τον άμεσο και πελώριο κίνδυνο" (Ν.Α., φ. 43).

Ιδιαίτερα: "Στο ζήτημα της παγκόσμιας πολιτικής θα πρέπει να δώσουμε περισσότερη έμφαση στην διεθνή πραχτική της γκορμπατσωφικής ηγεσίας και κάτω από αυτό το πρίσμα θα πρέπει να μελετήσουμε τα λόγια της.

Πραγματικά εδώ βρίσκεται η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα λόγια και τις πράξεις.

Τα μεγάλα ωραία λόγια για την ειρήνη υπηρετούν την πραχτική του πολέμου. Η ταχτική που εκθειάζει με χειμάρρους λέξεων την ειρήνη και την δημοκρατία υπηρετεί την στρατηγική της παγκόσμιας πολεμικής επίθεσης και της άσκησης του πιο άγριου φασισμού ενάντια στους λαούς" (Ν.Α., φ. 45).

Η επίθεση των νέων χίτλερ προϋπέθετε όχι μόνο την εντατικοποίηση της φασιστι-

κής καταπίεσης και εκμετάλλευσης των εργαζομένων στην πρώην ΕΣΣΔ αλλά και την ισχυροποίηση του ρωσικού σε βάρος των υπόλοιπων εθνικών ενωσιακών κρατών, που ολοκληρώθηκε σε πρώτη φάση με τη διάλυση της ΕΣΣΔ. Σχετικά με αυτό, γράψαμε ήδη στα 1987: "Αυτή η μεγαλορώσικη αστική τάξη είναι αποφασισμένη να συντρίψει τις εθνότητες. (...) Δεν είναι καθόλου τυχαίο που σήμερα αναβιώνουν με ορμή μέσα από τον επίσημο τύπο δύο δίδυμα ιδεολογικά ψευτο-θεωρητικά εκτρώματα που είχαν προβληθεί αλλά και σε σημαντικό βαθμό εγκαταλειφθεί εξ αιτίας των αντιστάσεων του λαού από την μπρεζνιεφική κλίκα. Το έκτρωμα της συγχώνευσης των εθνοτήτων και εκείνο της σλαβοφιλίας (ή πανσλαβισμού). (...) Ο πανσλαβισμός που εκφράζεται σε επίπεδο ρώσικου σοσιαλφασισμού με την χιτλερική θεωρία της άρειας φυλής. Αυτή η θεωρία έχει σαν βαθύτερο στόχο της την προς τα έξω επέχταση του λεγόμενου "ανώτερου έθνους" για λογαριασμό μιας χούφτας αντιδραστικών" (Ν.Α., φ. 44).

Σήμερα μια σειρά ανοιχτά νεοναζιστικά τέρατα, φαιο-"κόκκινοι" πανσλαβιστές και ευρασιατιστές (σ' αυτούς συμπεριλαμβάνουμε και τους ναζί του Δεξιού Τομέα) από διάφορες χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, βρίσκονται στο έδαφος της Ουκρανίας υλοποιώντας τους επεκτατικούς σχεδιασμούς του Κρεμλίνου σε βάρος του ουκρανικού και των υπόλοιπων ευρωπαϊκών λαών. Όλοι αυτοί χρωστάνε την ενδυνάμωσή τους και στο ηγετικό στέλεχος της ΚGB που ακούει στο όνομα Μ. Γκορμπατσόφ. Είναι τιμή για το κόμμα μας που αποκάλυψε από τόσο ωρίς την πραγματική φυσιογνωμία αυτού του τέρατος και συνεχίζει έως τα σήμερα να καταγγέλλει με συνέπεια το νέο αιματοκύλισμα του πλανήτη που μόλις έχουν ξεκινήσει οι νεοχιτλερικοί σοσιαλμπεριαλιστές του Κρεμλίνου.

## ΟΞΥΝΕΤΑΙ Η ΚΟΝΤΡΑ ΕΡΝΤΟΓΑΝ-ΓΚΙΟΥΛΕΝ ΜΕ ΤΗ ΔΥΣΗ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΑΘΛΙΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Οξύνεται στην Τουρκία η κόντρα μεταξύ του εθνικιστή ισλαμιστή προέδρου Ερντογάν και του ισλαμικού δικτύου του Γκιουλέν που επιχειρεί να τον ρίξει προς όφελος του σοσιαλμπεριαλισμού. Στα μέσα Δεκεμβρίου οι τουρκικές αρχές προέβησαν στη σύλληψη 30 περίπου δημοσιογράφων, συντακτών αλλά και πρώην αστυνομικών διευθυντών, που φέρονται να εμπλέκονται σ' αυτό το δίκτυο. Στη συνέχεια ένα τουρκικό δικαστήριο ζήτησε την έκδοση διεθνούς εντάλματος σύλληψης για τον Γκιουλέν, ο οποίος ζει εξόριστος στις ΗΠΑ από το 1999.

Στην πραγματικότητα ο Γκιουλέν είναι, όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενα άρθρα της Ν.Α., ένας αμετανόητος σκοταδιστής, αντισημίτης, υποστηρικτής του παγκόσμιου ρωσκινοεζικού νεοχιτλερικού άξονα και το δίκτυό του, που αρχικά είχε στηρίξει την άνοδο του Ερντογάν στην εξουσία σε κόντρα με τους κεμαλιστές στρατηγούς, τώρα επιχειρεί να τον ανατρέψει χρησιμοποιώντας γι' αυτό τη συκοφαντία, τα σκάνδαλα και τους ανθρώπους που διαθέτει μέσα στο βαθύ κρατικό μηχανισμό. Καταφεύγοντας στις ΗΠΑ ο Γκιουλέν φρόντισε να κρύψει το βερβανιμένο του παρελθόν για να εμφανίσει ένα "μετριοπαθές" δυτικόφιλο πρόσωπο. Όμως τα έργα και

τα λόγια του είναι γνωστά και είναι κάτι για το οποίο ο ίδιος δεν έχει κάνει καμία αυτοκριτική. Η δε αντίθεση με τον Ερντογάν εμφανίστηκε και έγινε ευθέως ανταγωνιστική σε μια στιγμή που ο τελευταίος επιχειρήσε μαζί με τον ανατραπέντα ισλαμιστή πρόεδρο της Αιγύπτου, Μόρσι, και με τις άλλες σημαντικές χώρες της περιοχής να επιλύσει το συριακό παρακάμπτοντας τις δύο υπερδυνάμεις και βασικά τη Ρωσία.

Μετά τις συλλήψεις, Ευρώπη και ΗΠΑ που στην ηγεσία τους είναι πιο διαβρωμένες από τους ανθρώπους του σοσιαλμπεριαλισμού από ποτέ άλλοτε - αντί να υποστηρίξουν τη νίκη αυτή του τουρκικού λαού απέναντι στους πιο μαύρους αντιδραστικούς, ή έστω να αποφύγουν να αναμιχθούν στα εσωτερικά της χώρας, κούνησαν το δάχτυλο στον Ερντογάν. Πολύ χαρακτηριστικά, ο νέος επίτροπος διεύθυνσης της ΕΕ χαρακτήρισε ειρυνικά την αστυνομική επιχείρηση για τη σύλληψη των δημοσιογράφων σαν "όχι ακριβώς πρόσκληση για να προχωρήσουμε" (The Guardian, 19/12). Την ίδια στιγμή που διεξάγεται η πάλη με τον υπεραντιδραστικό ισλαμοφασισμό, οι Δύση πιέζει την Άγκυρα να στείλει δυνάμεις στη Συρία, σε ένα στρατηγικό ασημαντό μέτωπο του πολέμου και στο πλευρό των διαμελιστών του ΡΚΚ, αλλά και του ίδιου του Άσαντ, οξύνοντας τις σχέσεις μαζί της

και οδηγώντας την σε πλήρη απομόνωση και τελικά στα νύχια της καλοκρυμμένης ρώσικης διπλωματίας.

Στην ουσία ένας ισλαμιστής, δηλ. κάποιος που δεν έχει ξεκάθαρη εικόνα της αντικειμενικής παγκόσμιας πραγματικότητας και που συνδέεται με χίλια νήματα με τη χειρότερη πολιτικο-ιδεολογική καθυστέρηση και αντίδραση, και πάλι και τα βάζει γενικά με τον ιμπεριαλισμό είναι πολύ επιρρεπής στο να απορροφηθεί από εκείνον τον ιμπεριαλισμό που φροντίζει να κρύβει τις προθέσεις του και που έχει τους καλύτερους δεσμούς με την πολιτικο-ιδεολογική αντίδραση και καθυστέρηση. Έτσι, με την αισχρή αντιδημοκρατική και χωρίς αρχές στάση της Δύσης σε συνδυασμό και με την κάλυψη του πραγματικού (ρωσόδουλου) προσανατολισμού του Γκιουλέν, ο Ερντογάν στρώνεται κατευθείαν στην αγκαλιά της Μόσχας. Έτσι εξηγείται που η Τουρκία, σε αντίθεση με τις δυτικές χώρες, δε συμμετέχει στο οικονομικό εμπάργκο της Δύσης απέναντι στη Ρωσία. Την ίδια στιγμή ο Πούτιν πηγαίνει στην Άγκυρα για να κλείσει νέες οικονομικές και ενεργειακές συμφωνίες (αύξηση της προμήθειας σε φυσικό αέριο, επίσπευση κατασκευής πυρηνικού εργοστασίου κτλ). Παρόλα αυτά ο Ερντογάν συνεχίζει να κηρύσσει ανοιχτό διπλωματικό πόλεμο ενάντια στον αγαπημένο της Ρωσί-

ας αιγύπτιο δικτάτορα Σίσι, τον οποίο όμως, διευκολύνοντας τη Ρωσία, υποστηρίζει και η τυφλή Δύση και η επίσης τυφλή στο συγκεκριμένο ζήτημα Σ. Αραβία.

Ο Ερντογάν έχει έτσι απομονωθεί ακόμα περισσότερο καθώς η ως τώρα σχετικά φιλική του λόγω του αντι-Άσαντ και αντι-Ιράν κοινού μετώπου Σαουδική Αραβία κάνει κινήσεις προσέγγισης με το Κρεμλίνο. Με τη διαμεσολάβηση της Ρωσίας, το Κατάρ σταματάει τις εχθρικές προς τον Σίσι αναμεταδόσεις του Αλ Τζαζίρα στην Αίγυπτο, πράγμα που χαροποιεί τη Σ. Αραβία. (El Pais, 26/12).

Η Τουρκία είναι ωστόσο μία χώρα-κλειδί για τα συμφέροντα του σοσιαλμπεριαλισμού στη Μεσόγειο. Με μια Τουρκία όχι μόνο εχθρική αλλά και απλά ουδέτερη απέναντι στη Ρωσία, η τελευταία δεν μπορεί να έχει ασφαλή πρόσβαση στη Μεσόγειο, πράγμα που ακυρώνει όλη την αντιευρωπαϊκή της στρατηγική. Αυτό το γεγονός εξηγεί την όξυνση της πάλης στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και την ενορχηστρωμένη διπλωματική επίθεση ενάντια της από τις υπερδυνάμεις και τα τσιράκια τους στην σημερινή ηγεσία της ΕΕ.

## ΟΙ ΚΡΥΦΟΠΟΥΤΙΝΙΚΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΞΑΝΑΧΤΥΠΑΝΕ

**Δεν είναι η πρώτη φορά που στη Νέα Ανατολή αναφερόμασταν στο βρώμικο ρόλο του προέδρου της Ουκρανίας Ποροσένκο και μιας στενής αλλά ισχυρής διακομματικής ηγετικής φράξιας ρωσόφιλων προβοκατόρων μέσα στην κυβέρνηση της μισοκατεχόμενης από τη Ρωσία Ουκρανίας. Αυτή τη φορά, αυτή η συμμορία ξεπέρασε κάθε όριο, καθώς με την πολιτική που εφαρμόζει στη σύγκρουση της Ουκρανίας με τη Ρωσία στέλνει τους συμπατριώτες της στα ανατολικά κατευθείαν στην αγκαλιά του Πούτιν.**

Ας γίνουμε συγκεκριμένοι. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ΟΗΕ, από τον Απρίλη μέχρι το Νοέμβριο του 2014 την εμπόλεμη ζώνη στην Ουκρανία εγκατέλειψαν 454.000 άτομα, από τα οποία οι 387.000 πήγαν στη Ρωσία. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι αυτό το νούμερο είναι λογικό, αφού οι περισσότεροι απ' αυτούς που έφυγαν ήταν ρωσόφωνοι από τα ανατολικά. Το ερώτημα όμως παραμένει: Τι είναι αυτό που κάνει τους ρωσόφωνους Ουκρανούς, που ως πριν από ένα χρόνο δεν υποστήριζαν καθόλου την απόσχιση από την Ουκρανία, ούτε τους πουτινικούς αποσχιστές και εισβολείς, να πέφτουν σήμερα στην αγκαλιά του Πούτιν και να υποστηρίζει τώρα, έστω και σιωπηρά, τους αυτονομιστές και τη Ρωσία, παρότι αυτή επιτέθηκε στη χώρα τους και τη διαμέλισε αρπάζοντας την Κριμαία;

Δύο πρόσφατα γεγονότα θα μπορούσαν να μας διαφωτίσουν στο να δώσουμε τη σωστή απάντηση.

Το ένα είναι ότι το Νοέμβριο του 2014 ο Ποροσένκο και η κυβέρνηση της Ουκρανίας αποφάσισαν να παγώσουν τις κρατικές συντάξεις και ταυτόχρονα διέκοψαν τη χρηματοδότηση των σχολείων και των νοσοκομείων στις ανατολικές επαρχίες του Ντονέσκ και του Λουγκάνσκ, καταδικάζοντας έτσι τους συνταξιούχους στη λιμοκτονία και τους ασθενείς σε θάνατο. Σε ποιον ήταν ε-

πόμενο να στραφούν αυτοί για να μην πεθάνουν της πείνας, αν όχι στους πράκτορες αυτονομιστές και στον Πούτιν; Μα, θα μπορούσε να αντιτείνει κανείς, αυτό το έκανε η ηγεσία της Ουκρανίας για να αποκόψει τους αυτονομιστές από πιθανές πηγές χρηματοδότησής τους. Είναι όμως γνωστό ότι αυτοί οι τύποι δε στηρίζονται, οικονομικά, στις συντάξεις των ντόπιων, αλλά στα ρώσικα ρούβλια και στα ρώσικα όπλα. Άρα τι διαφορετικό κατάφεραν οι κυβερνήτες της Ουκρανίας με το συγκεκριμένο μέτρο πέρα από το να αλείψουν με βούτυρο το ψωμί του Πούτιν;

Μέχρι εδώ θα μπορούσε ένας καλοπροαίρετος και ανυποψίαστος άνθρωπος να ισχυριστεί ότι επρόκειτο για ένα σοβαρότατο λάθος τακτικής των Ποροσένκο και Σία. Βαρύτατο μιν, αλλά λάθος, όχι συνειδητή προβοκάτσια.

Εκεί που αποκαλύπτεται καθαρά η προβοκάτσια είναι στο δεύτερο γεγονός, στη δεύτερη κίνησή της ουκρανικής ηγεσίας. Ανάμεσα σ' αυτούς που έστειλε στην περιοχή να πολεμήσουν τους αποσχιστές και εισβολείς, εκτός από τους καλυμμένους αλλά γνωστούς φιλοναζιστές εθελοντές του Δεξιού τομέα, συμπεριλαμβάνονται και 400, περίπου καθάρματα του "Τάγματος της Αζοφικής", μιας παραστρατιωτικής ομάδας που χρησιμοποιεί ανοιχτά και ξε-

σίτωτα ναζιστικούς χαιρετισμούς και διακριτικά! Αν αυτό δεν είναι μια χρυσή ευκαιρία στον Πούτιν να προσδώσει στη χιτλερική έμπνευση δικιά του επιθετικότητα τον αντιναζιστικό μανδύα και χαρακτηριστικά, τότε τι είναι; Αν δηλαδή αυτή δεν είναι μια καθαρή ρώσικη προβοκάτσια τότε τι είναι;

Αν κάτι χαρακτηρίζει την ιστορία της ανατολικής Ουκρανίας, είναι ακριβώς οι φρικαλεότητες που διέπραξαν εκεί οι χιτλερικοί και οι ντόπιοι συνεργάτες τους. Στη μνήμη όλων των Ουκρανών, ιδιαίτερα των ανατολικών και ρωσόφωνων Ουκρανών είναι βαθιά χαραγμένα τα μαρτύρια που τράβηξαν οι γονείς ή οι παππούδες τους από τους ναζιστές και τα ντόπια τσιράκια τους στη διάρκεια του Β' παγκόσμιου πολέμου. Όλες οι οικογένειες εκεί -άλλος περισσότερο άλλος λιγότερο- έχουν από κάποιο συγγενή τους που να σκοτώθηκε, να τραυματίστηκε, να βασανίστηκε, να εξαφανίστηκε κτλ. στον πόλεμο. Πολλές από τις πολυκατοικίες της περιοχής έχουν ακόμη στους εξωτερικούς τους τοίχους τρύπες από τις σφαίρες των χιτλερικών.

Μα, μπορεί να πει κανείς, οι νεοναζί τους οποίους στέλνουν οι Ποροσένκο, Γιάσενιουκ, Παρουμπί και Σια στην ανατολική Ουκρανία να πολεμήσουν τους αυτονομιστές είναι μια μικρή μειοψηφία στο σύνολο αυτών που πολεμούν. Γιατί κρίνετε από τη μειοψηφία και όχι από την πλειοψηφία;

Απαντάμε: Γιατί έστω και ένας φανερός νεοναζιστής να πάει εκεί να πολεμήσει, αυτό για τους Ουκρανούς της Ανατολής αποτελεί casus belli, πρόκληση τεράστιων διαστάσεων, και τους

στέλνει κατευθείαν στην αγκαλιά του Πούτιν, ο οποίος καμώνεται ότι τους προσφέρει ψωμί και ασφάλεια και ότι σέβεται τη γλώσσα, τον πολιτισμό και τις αντιναζιστικές παραδόσεις τους. Τηρουμένων των αναλογιών, είναι σαν να στέλνεις στο Δίστομο και στα Καλάβρυτα χιτλερικούς με σβάστικες για να επιβάλουν την τάξη και την ασφάλεια.

Πέρα όμως από την τοπική διάσταση του ζητήματος, η υπόθεση αυτή έχει και ευρύτερες διαστάσεις, καθώς ο Ποροσένκο και η ουκρανική κυβέρνηση υπό τον Γιάσενιουκ εμφανίζονται ως τα αγαπημένα παιδιά της Δύσης. Και τι κάνει η ηγεσία των δυτικών αστοδημοκρατιών στις κινήσεις αυτές των προβοκατόρων ηγετών μιας διαμελισμένης μισοκατεχόμενης Ουκρανίας που ο λαός της είναι ακόμα βαθειά δημοκρατικός; Κανονικά, αν ήταν οι δυτικοί ηγέτες ήταν δημοκράτες, θα έπρεπε να απαιτήσουν να εξαφανιστεί οποιοσδήποτε ναζιστής ή φιλοναζιστής από την ανατολική αλλά και από την δυτική Ουκρανία, σαν προϋπόθεση για οποιαδήποτε βοήθεια στην Ουκρανία. Επίσης θα έπρεπε εδώ και καιρό να έχουν απαιτήσει να ξεκουμπιστεί ο Παρουμπί, συνιδρυτής του φιλοχιτλερικού Σβόμποντα, από την κάρια για την άμυνα της χώρας θέση του αρχηγού της Εθνικής Ασφάλειας. Αυτοί όμως συνεχίζουν να χαϊδολογάνε όλους αυτούς που προβοκατούν τόσο αισχρά, τον αγώνα της Ουκρανίας για ανεξαρτησία και εδαφική ακεραιότητα. Φταίμε μετά εμείς να χαρακτηρίζουμε τον Ομπάμα, την Μέρκελ, τους Ρέτζι, Κάμερον και μερικούς άλλους τους όχι απλά κατευναστές απέναντι στον Πούτιν αλλά ρωσόδου-

## ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΣΤΙΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΗΠΑ: ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

**Οι αποκαλύψεις της έκθεσης της αμερικανικής Γερουσίας για τα βασανιστήρια της ΣΙΑ σε βάρος κρατουμένων στο όνομα της πάλης ενάντια στην τρομοκρατία καίνε την ηγεσία και τους βασικούς μηχανισμούς εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας αυτής της υπερδύναμης.**

Πρακτικές που πλήττουν τόσο βαθειά την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, προκαλούν τόσο απέραντο πόνο και εξαχρειώνουν αυτούς που τις ακολουθούν θα πρέπει να καταδικάζονται αποφασιστικά από όλους τους δημοκρατικούς και φιλειρηνικούς λαούς του πλανήτη. Η κτηνωδία αυτή σήμερα - 70 χρόνια μετά το β' παγκόσμιο πόλεμο - δε χαρακτηρίζει κανένα κράτος που θέλει να τηρεί ορισμένες στοιχειώδεις δημοκρατικές αρχές. Αλλά έτσι είναι οι ιμπεριαλισμοί, και κυρίως οι υπερδύναμεις: άκρως καταπιεστικά κράτη που χρησιμοποιούν ότι πιο άνομο υπάρχει για να επιβληθούν: βασανιστήρια, απαγωγές και δολοφονίες - συχνά σε ξένο έδαφος και χωρίς την άδεια του κράτους που διατηρεί την εκεί κυριαρχία - παρακολούθησεις ιδιωτικών συνομιλιών, στρατιωτικές επεμβάσεις και πραξικοπήματα κτλ.

Αυτό που αξίζει εδώ να επισημάνουμε είναι το βασικό "ανθρωπιστικό" επιχείρημα που συνεχίζουν να χρησιμοποιούν οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές, ιδιαίτερα στη ΣΙΑ και στο Ρεπουμπλικανικό κόμμα για να

κάνουν τα βασανιστήριά τους. Πρόκειται για το ότι με τα βασανιστήρια οι ανακριτές μαθαίνουν πως θα εξουδετερώσουν μια τρομοκρατική ενέργεια που θα κοστίζει ζωές σε πολλούς αμάχους. Η απάντηση που δίνουν σε αυτό το επιχείρημα οι αστοί φιλελεύθεροι που είναι κατά των βασανιστηρίων είναι ότι τεχνικά αυτή η μέθοδος δεν αποδίδει είτε πχ γιατί σπανίως ο δράστης βρίσκεται αιχμάλωτος πριν την πράξη του ή γιατί κάθε βασανιζόμενος μπορεί να παραδεχτεί τα πάντα για να λυτρωθεί από τον πόνο, είτε ότι πιο αποδοτική είναι η έξυπνη παρακολούθηση και έρευνα, η διερεύνηση μέσα στον εχθρό κλπ. Για μας το βασικό με τα βασανιστήρια και ο λόγος για τον οποίο εμείς σαν κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ ποτέ μα ποτέ και για κανένα λόγο δεν θα τα εφαρμόσουμε και δεν θα επιτρέψουμε στον επαναστατικό μας στρατό και στα κρατικά όργανα της δικτατορίας του προλεταριάτου ή της αντιφασιστικής δημοκρατίας να τα εφαρμόσει είναι ένας: Ότι τα βασανιστήρια κατασκευάζουν ένα τέρας που λέγεται βασανιστής και τελικά

κατασκευάζουν ένα καθεστώς που δημιουργεί, εκτρέφει και αναπτύσσει βασανιστές και που γι αυτό το λόγο στο τέλος δηλητηριάζει βαθιά όλη την κοινωνία και τη λογική της και αναγκαστικά καταλήγει στην πιο ωμή εκμεταλλευτική και φασιστική δικτατορία. Αυτό είναι απείρως χειρότερο και από το να πεθάνουν 100 ή ακόμα και 1000 αθώοι που απειλούνται από τη έκρηξη μιας βόμβας που ο βασανιζόμενος σε μια σπάνια περίπτωση θα αποκαλύψει. Το πιο πολύ που θα κάνει το επαναστατικό καθεστώς, και αυτό σε περίπτωση ανοιχτής εκδήλωσης του ταξικού πολέμου, είτε αυτός θα έχει ανοιχτά ταξικά, είτε εθνικά αντιιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά, θα είναι να σκοτώσει το δολοφόνο και τους δολοφόνους των αθώων. Αλλά όχι βασανιστήρια.

Κλείνοντας θα πρέπει να κάνουμε μία επισημάνση για να μην επιτρέψουμε στο φασισμό στον τρίτο κόσμο και κυρίως στο ρωσοκινέζικο φασισμό να κρυφτεί πίσω από τα αμερικανικά βασανιστήρια για να καλύψει τα δικά του: Σήμερα ο ρωσικός χιτλερικός σοσιαλιμπεριαλισμός έχει φτάσει σε τέτοια ύψη σαδισμού, όπου δεν φτάνει ούτε η χειρότερη φαντασία. Από τα ρώσικα ασφαλίτικα και στρατιωτικά κολαστήρια της Τσετσενίας βγήκαν τέτοιοι

βασανιστές που σήμερα όταν ακούγεται ότι τσετσένοι "ταγματσαφαλίτες" στρατιώτες ακολουθούν τάγματα ρώσικου στρατού για να συλλαμβάνουν αιχμαλώτους, όσοι στρατιώτες κινδυνεύουν να συλληφθούν αιχμάλωτοι αυτοκτονούν!

Επίσης οι φαιο-"κόκκινοι" που έσπευσαν να καταγγείλουν το σκάνδαλο με τους αιχμαλώτους- των ΗΠΑ "ξέχασαν" να μιλήσουν για τα ατέλειωτα βασανιστήρια που υπέστη ο βοσνιακός λαός από τους Κάρατζιτς-Μλάντιτς, τους μαζικούς βασανισμούς που υπέστη ο πληθυσμός του Νταρφούρ από τους ισλαμοφασίστες του Σουδάν και βέβαια οι πολιτικοί κρατούμενοι στα κρατητήρια και τα στρατόπεδα της Κίνας. Μάλιστα το πιο βασικό στις σοσιαλφασιστικές και φασιστικές χώρες είναι ότι εκεί δεν υπάρχει μια αντιπολίτευση ή ακόμα και ένα Κογκρέσο που να μπορεί να φέρει στο φως και να καταγγείλει κάποια από τα βασανιστήρια.

Στις φαιο-"κόκκινες" χώρες ο βασανιστής είναι βασιλιάς. Γενικά η στάση απέναντι στα βασανιστήρια είναι σήμερα ένα σημαντικό, πιστεύουμε το πιο σημαντικό κριτήριο για να διακρίνει κανείς ποια χώρα είναι και ποια δεν είναι φασιστική.

